

รายงานการวิจัย

การศึกษาเชิงทฤษฎีของลักษณะเกณฑ์สำหรับระบบเลเซอร์แบบพิเศษ

(Theoretical Study of the Gain Profile of Unconventional
Inhomogeneous Laser)

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ผลงานวิจัยเป็นกรรมสิทธิ์ของหัวหน้าโครงการวิจัยเพื่อสืบสาน

รายงานการวิจัย

การศึกษาเชิงทฤษฎีของลักษณะเกณฑ์สำหรับระบบเลเซอร์แบบพิเศษ (Theoretical Study of the Gain Profile of Unconventional Inhomogeneous Laser)

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ดร. สุกัญญา เทชะไตรภพ

สาขาวิชา เทคโนโลยีเลเซอร์และไฟต่อนนิกต์

สำนักวิชา วิทยาศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีงบประมาณ 2547
ผลงานวิจัยเป็นความรับผิดชอบของหัวหน้าโครงการวิจัยแต่เพียงผู้เดียว

พฤษภาคม 2550

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของงานวิจัยชิ้นนี้จะเกิดไม่ได้ถ้าปราศจากการกำลังใจจากมารดา ครูอาจารย์ พี่ และเพื่อนของผู้ทำวิจัย รวมทั้งการสนับสนุนทางการเงินจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผู้ทำวิจัยจึงขอแสดงความขอบคุณมา ณ.ที่นี่

บทคัดย่อ

โดยปกติระบบเลเซอร์ประกอบไปด้วยสารเลเซอร์ (Laser Medium) เพียงชนิดเดียว ซึ่งสารเลเซอร์นี้เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะของเลเซอร์ทางด้านスペกตรัมและเวลา ดังนั้นคุณลักษณะและความสามารถของเลเซอร์จะได้ถูกกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว ประกอบกับชนิดของสารเลเซอร์มีจำนวนที่จำกัด ซึ่งทำให้การพัฒนาคุณภาพของเลเซอร์ซึ่งมีข้อกำหนด ในขณะเดียวกันการพัฒนาคุณภาพของเลเซอร์สามารถกระทำได้โดยใช้สารเลเซอร์มากกว่าหนึ่งชนิดในภายใต้ระบบเลเซอร์เดียวกัน ซึ่งเรียกเลเซอร์ชนิดนี้ว่าระบบไฮบริดเลเซอร์ (Hybrid Laser) หรือระบบเลเซอร์แบบพิเศษ (Unconventional Laser) [5] [6-11] งานวิจัยนี้เป็นการใช้สารเลเซอร์แบบอินโฉโนเจนิส (Inhomogeneous media) ทั้งสองชนิดซึ่งเป็นงานวิจัยที่ยังไม่มีการวิจัยมาก่อน ลักษณะของเกนโปรดไฟล์ (Gain Profile) ได้ถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์พุทธิกรรมของไฮบริดเลเซอร์ [5] ในการประเมินผลโดยใช้คอมพิวเตอร์แสดงลักษณะของเกนแบบไม่อิ่มตัวที่ลักษณะต่างๆ โดยการเปลี่ยนค่าพัธยานที่ให้แก่สารเลเซอร์ทั้งสองชนิด คือ สารนีโอดีเมียมฟอตเฟตกั๊ส (Neodymium Phosphate Glass) และนีโอดีเมียมสิลิกาเกตกั๊ส (Neodymium Silicate Glass) ผลการคำนวณแสดงว่าลักษณะของเกนโปรดไฟล์ของสารเลเซอร์แบบพิเศษนี้มีความกว้างและเรียบกว่าเกนที่ได้จากการเลเซอร์นีโอดีเมียมฟอตเฟตกั๊ส หรือนีโอดีเมียมสิลิกาเกตกั๊สเพียงอย่างเดียว ดังนั้นจึงสามารถคาดการณ์ได้ว่าระบบเลเซอร์แบบพิเศษนี้จะช่วยพัฒนาคุณภาพของเลเซอร์ที่ดีกว่าระบบเลเซอร์แบบปกติ

Abstract

Conventional laser composes of one laser medium which mainly determines the laser properties which are spectral and temporal characteristics of laser system. Therefore, the laser properties and performance are predetermined. Moreover, they are restricted by the limited choice of the laser medium. An additional way of improving the laser performance is using a combination of laser media which is called as a hybrid laser or an unconventional laser system [5] [6-11]. Instead of using different types of laser media, this work used two inhomogeneous laser media, neodymium phosphate glass and neodymium silicate glass. In order to predict the behavior of laser in general, the laser gain profile is often analyzed [5]. The computer simulation showed the unsaturated gain profile of hybrid laser can be manipulated by applying input energy to both laser media. The results of unsaturated gain profile showed that the gain linewidths were broader and flatter than the gain profile of neodymium phosphate glass laser or neodymium silicate glass laser alone. Therefore, with the proper applied energy, the unconventional laser could provide more stable and shorter laser pulse duration than the conventional laser alone.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ฉ
คำอธิบายสัญลักษณ์	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาของปัจจุหำที่ทำการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 สารเดเซอร์	
2.1 รายละเอียดของสารเดเซอร์โดยย่อ	4
2.2 คุณสมบัติด้านรัศมีและคุณสมบัติทางแสงของสารนีโอดิเมียมกั๊ส (Material and Optical Characteristic of Nd:glass Media)	4
บทที่ 3 ทฤษฎีการเกิดไฮบริดเดเซอร์	
3.1 ไฮบริดเดเซอร์ไมเดล (Hybrid Laser Model)	10
บทที่ 4 การประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์	
4.1 ตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณ (Used Parameters in Numerical Simulation)	14
4.2 ผลการประเมินผลลักษณะเกณฑ์อื่นตัวด้วยคอมพิวเตอร์ (Numerical Simulation Results)	15
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปผลการวิจัย	25
5.2 ข้อเสนอแนะ	27
บรรณานุกรม	28
ประวัติผู้วิจัย	30

สารบัญภาพ

หน้า

รูป 2.1 แสดงแผนผังพลังงานของสารไอออนนีโอดิเมียม Nd³⁺ ในแก๊ส (the energy level diagram of Nd³⁺ ions in glass) [15] คำอธิบายสัญญาลักษณ์ 6

รูปที่ 4.1 ภาพแสดงลักษณะเกนที่ไม่ อิ่มตัวของระบบเดเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริทค์เดเซอร์ (a) ค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมฟอตเฟตแก๊ส (rPo) ที่ 1.50 และ (b) ค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมสิลิกเกตแก๊ส (rSo) ที่ 1.50 16

รูปที่ 4.2 ภาพแสดงลักษณะเกนที่ไม่ อิ่มตัวของระบบเดเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริทค์เดเซอร์ โดยการทำการให้ค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมฟอตเฟตแก๊ส (rPo) ที่ 1.50 และ อินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมสิลิกเกตแก๊ส (rSo) ที่ 1.50 18

รูปที่ 4.3 ภาพแสดงลักษณะเกนที่ไม่ อิ่มตัวของระบบเดเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริทค์เดเซอร์ โดยการทำการให้ค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมสิลิกเกตแก๊ส (rSo) คงเดิมที่ 6.00 และ เปลี่ยนค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมฟอตเฟตแก๊ส (rPo) ที่ 0.0, 0.50, และ 2.00 19

รูปที่ 4.4 ภาพแสดงลักษณะเกนที่ไม่ อิ่มตัวของระบบเดเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริทค์เดเซอร์ โดยการทำการให้ อินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมฟอตเฟตแก๊ส (rPo) คงเดิมที่ 6.00 และ เปลี่ยนค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมสิลิกเกตแก๊ส (rSo) ที่ 0.0, 0.50, และ 2.00 21

รูปที่ 4.5 ภาพแสดงลักษณะเกนที่ไม่ อิ่มตัวของระบบเดเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริทค์เดเซอร์ โดยให้อินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดิเมียมฟอตเฟตแก๊ส (rPo) และ นีโอดิเมียมสิลิกเกตแก๊ส (rSo) คงเดิมที่ 6.00 23

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ค่าอัมพัชั่นกรอสเซ็กชัน (Emission Cross Section) ของสารเลเซอร์นีโอดีเมียม ที่
ปลดปล่อยพลังงานระหว่างระดับพลังงาน $^4F_{3/2} \rightarrow ^4I_{11/2}$ [17] 7

ตารางที่ 2.2 คุณสมบัติของนีโอดีเมียมฟอตเฟลกัสเลเซอร์และนีโอดีเมียมสิลิเกตกั๊สเลเซอร์
[2.9]. 9

ກຳອະນຸຍາສັງລູາລັກຄ່າ

σ_0 ແທນ	ອືນິທີຂັ້ນຄຣອສເຫັນຂັ້ນ (Emission cross section)
$N_a(\nu_\xi)$ ແທນ	ປຶ້ມປຸ່ງເລັ້ນອິນວາອ່າຮັ້ນ (Population inversion)
$\gamma_a(\nu_i)$ ແທນ	ເກີນໂຄອົພີເຊີຍນ (Gain coefficient) ຂອງສາຮເລເຊອ່າ a
ν_i ແທນ	ຄໍາຄວາມຖືທີ່ i
$I_{s,a}$ ແທນ	ຄໍາຄວາມເພີ່ມຂອງສັງລູາລັກຄ່າເລເຊອ່າທີ່ສະຖານະອື່ມຕົວ (homogeneous saturation intensities) ຂອງເລເຊອ່າ a
$I_{s,b}$ ແທນ	ຄໍາຄວາມເພີ່ມຂອງສັງລູາລັກຄ່າເລເຊອ່າທີ່ສະຖານະອື່ມຕົວ (homogeneous saturation intensities) ຂອງເລເຊອ່າ b
$\frac{dI(\nu_i)}{dt}$ ແທນ	ການເປີ່ມແປດັບຂອງສັງລູາລັກຄ່າທີ່ກະທຳຕ່ອງເວລາແລະ ຄວາມຖື i
$p(\nu_\xi)$ ແທນ	ກາຮະຈາຍແບບ Gaussian
T_n ແທນ	ຮະຍະເວລາກາເດີນທາງຂອງສັງລູາລັກຄ່າເລເຊອ່າໃນ 1 ຮອບ (Cavity round-trip transit time)
δ ແທນ	ຄໍາຄວາມສູງເສີຍຂອງຮະບນເລເຊອ່າທີ່ 1 ຮອບ (Round-trip cavity loss)
$p_{m,a}$ ແທນ	ໜາດຂອງສາຮເລເຊອ່າ ໃນກາເດີນທາງຂອງສັງລູາລັກຄ່າເລເຊອ່າໃນ 1 ຮອບ (Round-trip lengths) ຂອງສາຮເລເຊອ່າ a
$p_{m,b}$ ແທນ	ໜາດຂອງສາຮເລເຊອ່າ ໃນກາເດີນທາງຂອງສັງລູາລັກຄ່າເລເຊອ່າໃນ 1 ຮອບ (Round-trip lengths) ຂອງສາຮເລເຊອ່າ b
r_{ao} ແທນ	ຄໍາການແບບໄມ່ອື່ມຕົວຂອງຂອງສາຮເລເຊອ່າ a
r_{bo} ແທນ	ຄໍາການແບບໄມ່ອື່ມຕົວຂອງຂອງສາຮເລເຊອ່າ b
S_a ແທນ	ຄໍາພາຣາມີເຕອຮີແບບອື່ມຕົວ (Saturation parameters) ສາຮເລເຊອ່າ a
S_b ແທນ	ຄໍາພາຣາມີເຕອຮີແບບອື່ມຕົວ (Saturation parameters) ສາຮເລເຊອ່າ b

บทที่ 1.

บทนำ

1.1 ที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ชนิดของสารเลเซอร์ (Laser Medium) เป็นตัวกำหนดคุณสมบัติหลักของเลเซอร์ (Laser) ด้านสเปกตรัม (Spectrum) และด้านเวลา (Temporal) ดังนั้นคุณสมบัติและความสามารถของเลเซอร์จะถูกกำหนดตามค่าและมีข้อจำกัด ประกอบกับชนิดของสารเลเซอร์ที่ทำให้เกิดเลเซอร์ได้นั้น มีจำนวนจำกัด ผลของชนิดของสารเลเซอร์ ที่สามารถทำให้เกิดเลเซอร์และคุณลักษณะที่ถูกกำหนดโดยสารเลเซอร์จะเป็นตัวแปรที่สำคัญ ในการพัฒนาประสิทธิภาพของเลเซอร์

ในการสร้างระบบอัลตราไฟลสเลเซอร์ (Ultrafast laser system) เป็นระบบเลเซอร์ที่มีค่าพัลล์ ในเชิงเวลา หรือที่เรียกว่า ความกว้างพัลล์ที่แคบ (Pulse duration) หรือมีค่าพัลล์ในเชิงสเปกตรัมหรือ ความถี่ที่กว้าง ใน การสร้างระบบเลเซอร์ดังกล่าว ระบบจะต้องส่วนประกอบหลักดังนี้คือขนาด ลักษณะเกน (Gain profile) ที่กว้าง [1-4] โดยปกติคุณลักษณะนี้มักได้จากสารเลเซอร์ที่ เรียกว่า “อิน ไโซ โน่ เนียส” (Inhomogeneous laser media) เนื่องด้วยสารเลเซอร์ที่มีลักษณะเกนที่กว้าง สามารถทำให้เกิดเลเซอร์ได้เป็นบริเวณกว้าง ในเชิงความถี่และครอบคลุมจำนวนไม่เฉพาะเจาะจง ได้ จำนวนหลายโมด จำนวนไม่เฉพาะเจาะจงที่มากก็นอกจึงความเป็นไปได้ที่สารเลเซอร์ชนิดนี้สามารถทำ ให้เกิดความกว้างพัลล์ที่แคบๆ หรือระบบอัลตราไฟลสเลเซอร์ที่ดีได้ แต่เนื่องด้วยลักษณะเกนเป็น ลักษณะเฉพาะของสารเลเซอร์นั้นๆ ดังนั้นประสิทธิภาพในการผลิตอัลตราไฟลสเลเซอร์ของสาร เลเซอร์แต่ละชนิดจึงได้ถูกจำกัด แต่ยังไร์ก็สามารถที่มีจำนวนเลเซอร์ไม่คงที่มากนั้น ก็ไม่ได้ หมายความว่าจะมีผลดีต่อการผลิตอัลตราไฟลสเลเซอร์ แต่เพียงอย่างเดียว จำนวนเลเซอร์ที่สามารถ เกิดได้มีมาก นั้นก็หมายความว่าเลเซอร์แต่ละโมดมีการแข่งขันชิงกันและกันสูง จึงทำให้นำมาซึ่ง ผลเสียหลัก กล่าวคือ ความยากของการเกิดอัลตราไฟลสเลเซอร์ และเสถียรภาพของเลเซอร์ (Laser stability) ที่ลดลง

แนวทางในการพัฒนาคุณภาพและคุณสมบัติของเลเซอร์ โดยใช้สารเลเซอร์มากกว่านี้ ชนิดในระบบเลเซอร์เดียวกัน เราเรียกระบบเลเซอร์ชนิดนี้ว่า ไฮบริดลสเลเซอร์ (Hybrid laser) หรือ เลเซอร์แบบพิเศษ (Unconventional laser system) ไฮบริดลสเลเซอร์ที่ได้ทำการวิจัยที่ผ่านมาได้ใช้ สารเลเซอร์แบบอิน ไโซ โน่ เนียสและ ไ索 โน่ เนียสได้มีการทำalongวิจัยทฤษฎี [5] และการทดลอง [6-7] ในระบบฟรีรันนิ่ง หรือ cw อิกทึ้ง ไมค์ลสเลเซอร์ [8-11] ไฮบริดลสเลเซอร์ที่ได้แสดงให้เห็น

ว่าเลเซอร์มีการพัฒนาคุณภาพที่ด้านความกว้างพัลส์และความเสถียรจากเลเซอร์ธรรมชาติ (มีสารเลเซอร์ชนิดเดียว) ที่สำคัญก็คือคุณสมบัติของไอบริท์เลเซอร์สามารถใช้รูปลักษณะเกนเป็นตัววิเคราะห์และกำหนดคุณสมบัติของไอบริท์เลเซอร์ที่ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตามที่ได้กล่าวในเบื้องต้นแล้วว่า ระบบเลเซอร์ที่ประกอบด้วย สารเลเซอร์แบบอินโซโนมีจี-เนียสมิคเกนลายวิท (Gain line width) ที่กว้าง จึงสามารถให้จำนวนเลเซอร์ไม่มาก จึงหมายที่จะนำมายึดในการสร้างระบบเลเซอร์ [12-14] ที่มีค่าพัลส์ในช่วงเวลา หรือที่เรียกว่า ความกว้างพัลส์ที่แคบ แต่ข้อเสียการที่เก็นลายวิทที่มีจำนวนไม่มากก็คือ แต่ละไมคอมพายามที่จะทำให้ตัวเองเกิดเป็นเลเซอร์ไม่ดีที่แข็งแรง โดยการย่อซิงเกนหรือพลังงานจากไมคอมพาร์ต์ชั้นเดียว สรุปเกิดค่าจำนวนไม่มาก อัตราการแห้งขันกันของแต่ละไมคอมพาก็ช้าตามลำดับ ผลก็คือเลเซอร์มีความไม่เสถียรสูง สารเลเซอร์แบบอินโซโนมีจี-เนียสมิคสองชนิดหลักคือ ชนิดที่มีเก็นลายวิทกว้างมาก มีความเป็นอินโซโนมีจี-เนียสมู (Strong inhomogenously broadened laser medium) ให้สัญญาณเลเซอร์มีความไม่เสถียรสูงกว่า ส่วนชนิดที่เก็นลายวิทแคบกว่า มีความเป็นอินโซโนมีจี-เนียสมต่ำ (Weak inhomogenously broadend laser medium) ให้สัญญาณเลเซอร์ที่เสถียรกว่า แต่เลเซอร์ให้ความกว้างพัลส์ที่กว้างกว่า เนื่องจากเก็นลายวิทที่แคบ ในงานวิจัยนี้ใช้สารเลเซอร์ทั้งสองชนิดนั้นคือ สารเลเซอร์แบบมีความเป็นอินโซโนมีจี-เนียสมูและต่ำเพื่อให้ปรับปรุงความเสถียรของสัญญาณเลเซอร์และเพิ่มขนาดลักษณะเกน อีกทั้งค่าเกนพีคของสารเลเซอร์ไม่อยู่ในตำแหน่งความยาวคลื่นเดียวกัน การรวมกันของลักษณะเกนจากทั้งสองสารเลเซอร์ทั้งสองชนิดอาจลดอัตราการแห้งขันของการขยายของขนาดของลักษณะเกน ในทางลบ แต่จะเสริมให้ลักษณะเกนมีความเรียบมากขึ้นพร้อมกับการขยายขนาดของลักษณะเกนที่กว้างขึ้น คาดหวังว่าการศึกษารูปแบบลักษณะเกนของระบบเลเซอร์แบบพิเศษหรือไอบริท์เลเซอร์ จะช่วยนำเสนอและชี้แนะในการสร้างระบบเลเซอร์ที่มีประสิทธิภาพกว่าเลเซอร์ชนิดเดิมหนึ่ง ในงานวิจัยหัวข้อนี้เป็นงานวิจัยที่ยังไม่เคยมีการศึกษามาก่อน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

วิธีในการวิจัยเชิงทดลองนี้เริ่มจากการศึกษาลักษณะเกนของระบบเลเซอร์แบบพิเศษที่ประกอบด้วย สารเลเซอร์สองชนิดค่าวิทคือไอบริท์เลเซอร์นี้โดยมีיםฟอตเฟตก้าส (Neodimium Phosphate Glass) และนี้โดยมีיםสิลิกาต์ก้าส (Neodimium Silicate Glass) สารเลเซอร์นี้โดยมีיםฟอตเฟตก้าสมิคความเป็นอินโซโนมีจี-เนียสมต่ำ ส่วนสารเลเซอร์นี้โดยมีיםสิลิกาต์ก้าสมิคความเป็นอินโซโนมีจี-เนียสมู โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการประมวลผลลักษณะเกนของสารไอบริท์เลเซอร์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ระบบไบบิทเดเซอร์ที่ประกอบไปด้วยสารเดเซอร์แบบอินไซโนเจนี่เนียสสองชนิดควรให้ลักษณะเกนที่แตกต่างจากการใช้สารเดเซอร์ชนิดเดียว และการรวมกันและกระทำปฏิกิริยาของเกนเกนบอยภายในสารเดเซอร์แต่ละชนิด และระหว่างสารเดเซอร์ทั้งสองภายนี้เดเซอร์คิวตีเดียวกัน ส่งผลให้ลักษณะเกนใหม่ภายนี้เดเซอร์ที่ได้มีความกว้างและเรียบกว่าลักษณะเกนของเดเซอร์ชนิดเดียว ซึ่งลักษณะเกนนี้ควรจะเป็นการที่เน้น และแสดงความเป็นไปได้ในการพัฒนาคุณสมบัติของเดเซอร์

บทที่ 2.

สารเลเซอร์

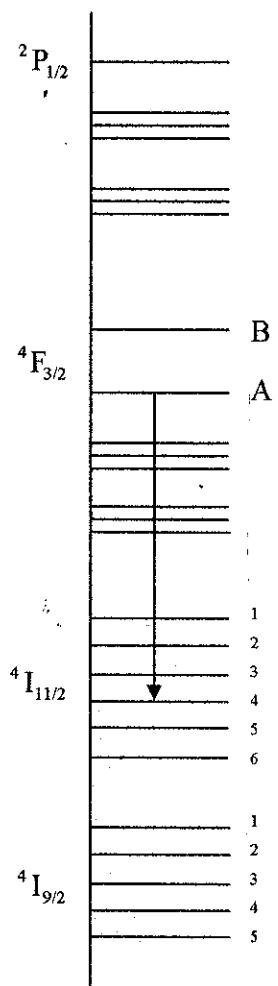
2.1 รายละเอียดของสารเลเซอร์โดยย่อ

สารเลเซอร์ที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นิโอดีเมียมฟอตเฟลก้าส และนิโอดีเมียมสิติกเกตก้าส สารเลเซอร์ทั้งสองชนิดเป็นสารเลเซอร์แบบอิน ไฮโรมิเนียสทำให้มีขนาดเกนลายวิทที่กว้าง โดยสารเลเซอร์นิโอดีเมียมฟอตเฟลก้าสให้ขนาดขนาดเกนลายวิทที่แคบกว่าสารเลเซอร์นิโอดีเมียมสิติกเกตก้าส สารเลเซอร์ทั้งสองชนิดเป็นสารที่มีการ โคลปด้วยสารนิโอดีเมียม Nd³⁺ และสามารถรับพลังงาน (Absorption Energy) ในช่วงความยาวคลื่น 800 นาโนเมตร ซึ่งเป็นช่วงความยาวคลื่นหลักของไดโอดเลเซอร์ เป็นผลให้สารเลเซอร์ทั้งสองชนิดมีการใช้ไดโอดเลเซอร์เป็นแหล่งให้พลังงานอย่างแพร่หลาย เนื่องจากระบบไดโอดเลเซอร์ไม่ได้มีระบบทำความเย็นที่ถูกย่าง ระบบไฟฟ้าแบบเฟสเดียวที่กำลังกระแสต่ำ เป็นผลให้ระบบเลเซอร์มีขนาดกะทัดรัดเมื่อเปรียบเทียบกับระบบอาชีวอนเลเซอร์ โดยที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของสารเลเซอร์ทั้งสองชนิดด้านคุณลักษณะโดยทั่วไป ด้านแสงและการปลดปล่อยพลังงาน ที่มีผลต่อスペกตรัมของแสง (Lasing Spectra)

2.2 คุณสมบัติด้านวัสดุและคุณสมบัติทางแสงของสารนิโอดีเมียมก้าส (Material and Optical Characteristics of Nd:glass Media)

สารนิโอดีเมียมก้าสเป็นสารที่มีโครงสร้างแบบอะมอร์ฟัส (Amorphous structure) ปฏิกิริยาตอบสนองระหว่างไอออนนิโอดีเมียม Nd³⁺ กับอิเลคตรอนมีค่าแต่ละตัวแทนนั้นแตกต่างกัน เป็นผลให้อิเลคตรอนแต่ละตัวแทนมีค่าพลังงานที่แตกต่างกันรวมทั้งการปลดปล่อยพลังงานที่ความยาวคลื่นที่แตกต่างกันด้วย เป็นผลให้สารนิโอดีเมียมก้าสมีความเป็นสารเลเซอร์แบบอิน ไฮโรมิเนีย ขนาดเกนลายวิทที่กว้าง รูป 2.1 แสดงแผนผังพลังงานของสาร ไอออนนิโอดีเมียม Nd³⁺ ในก้าส (the energy level diagram of Nd³⁺ ions in glass) [15] ให้เลเซอร์ที่ปลดปล่อยพลังงานในช่วงความยาวคลื่น 1.06 μm ที่ระดับพลังงาน $^4F_{3/2} \rightarrow ^4I_{11/2}$ [16-17] เนื่องจากผลของสต็อกสปีทติ้ง (Stark Splitting) ทำให้เกิดการปลดปล่อยพลังงานจาก $^4F_{3/2}$ ที่มีระดับพลังงานบ่อบ่องระดับพลังงาน ไปยังพลังงานที่อยู่ด้านล่าง $^4I_{11/2}$ ประกอบไปด้วยระดับพลังงานบ่อบ่องหกระดับ ดังนั้นการปลดปล่อยพลังงานของสารเลเซอร์ในรูปスペกตรัมจะสามารถเกิดขึ้นได้ 12 เส้นスペกตรา โดยแต่ละเส้นスペกตรามีค่าอัมพิชั่นกรอสเซ็กชัน (Emission Cross Section) ที่แตกต่างกัน ดังแสดงดังตารางที่ 2.1

ผลของสต๊อกสปีทติ้งให้ระดับพลังงาน $^4F_{3/2}$ มีค่าถ่ายวิทโดยประมาณ 100 cm^{-1} และ $^4I_{11/2}$ มีค่าถ่ายวิทโดยประมาณ 300 cm^{-1} ค่าเฉลี่ยของแต่ละระดับพลังงานย่อย (Substate) มีค่าเป็น 50 cm^{-1} [16] โดยมีค่าไโซโนนีสถ่ายวิทที่ประมาณ $20\text{-}50\text{ cm}^{-1}$ [15], [18] โดยปกติสารเลเซอร์นิโอดิ-เมียมก้าสโดยทั่วไปมีความถ่ายวิทอยู่ในช่วง $50\text{-}80\text{ cm}^{-1}$ [16] ซึ่งเป็นค่าที่ตรงกับค่าพลังงานย่อยของ $^4I_{11/2}$ ค่าฟูอเรสเซ็นถ่ายวิท (fluorescence linewidth) เป็นค่ารวมของไโซโนนีส สต๊อกสปีทติ้ง และอินไโซโนนีสของระดับพลังงานย่อยที่เกิดจากผลของสต๊อกสปีทติ้ง ค่าถ่ายวิทของ เลเซอร์ชนิดนี้อยู่ในช่วงมีค่าประมาณ 300 cm^{-1} [16]

รูป 2.1 แสดงแผนผังพลังงานของสารไออ่อนนีโอดิเมียม Nd^{3+} ในแก้ว (the energy level diagram of Nd^{3+} ions in glass) [15]

ตารางที่ 2.1 ค่าอัมมิทั้นครอสเซกชัน (Emission Cross Section) ของสารเลเชอร์นีโอดีเมียม ที่
ปลดปล่อยพลังงานระหว่างระดับพลังงาน $^4F_{3/2} \rightarrow ^4I_{11/2}$ [17]

Transition	Wavelength (nm)	Emission cross section (10^{-22} cm^2)
(A) \rightarrow (1)	1060	100.1
(A) \rightarrow (2)	1070	43.9
(A) \rightarrow (3)	1082	7.6
(A) \rightarrow (4)	1091	15.2
(A) \rightarrow (5)	1094	1.0
(A) \rightarrow (6)	1100	29.7
(B) \rightarrow (1)	1044	48.3
(B) \rightarrow (2)	1053	96.0
(B) \rightarrow (3)	1065	1.0
(B) \rightarrow (4)	1074	27.6
(B) \rightarrow (5)	1078	12.0
(B) \rightarrow (6)	1083	35.6

ส่วนผสมของชนิดก้าสที่แตกต่างกัน อาทิ สิลิเกตก้าส หรือ พอตเฟดก้าสทำให้เกิดเลเซอร์ที่ความยาวคลื่นพีคแตกต่างกัน รวมทั้งค่าฟูออเรสเซ็นลายวิท และอัตราส่วนความเป็นอินโซโนมีเนียสและโซโนเจนีสที่แตกต่างกันด้วย ตารางที่ 2.2 แสดงคุณสมบัติของสารนี้โดยเมียนเลเซอร์ที่มีการโคลปด้วยก้าส สารเลเซอร์นี้โดยเมียนสิลิเกตก้าสมีค่าฟูออเรสเซ็นแกนลายวิทที่กว้างถึง 28.2 นาโนมิเตอร์ และค่าความกว้างของเลเซอร์ลายวิทที่ 8-10 นาโนมิเตอร์ ในกรณีของเลเซอร์แบบต่อเนื่อง CW ส่วนสารเลเซอร์นี้โดยเมียนฟอตเฟดก้าสมีค่าฟูออเรสเซ็นแกนลายวิทที่ 19.6 นาโนมิเตอร์ และกรณีเลเซอร์แบบต่อเนื่องให้ค่าลายวิทที่บริเวณที่ใกล้กับค่าเกนพีค ผลของข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็น โดยชัดเจนว่าสารเลเซอร์นี้โดยเมียนสิลิเกตก้าส มีความเป็นสารชนิดนี้โดยเมียนฟอตเฟดก้าสมีเลเซอร์สเปคตรัมที่แคบในบริเวณที่ใกล้กับเกนพีค เป็นการระบุว่าสารเลเซอร์ชนิดนี้มีความเป็นโซโนเจนีสอยู่มาก รวมทั้งมีค่าอึมิทัชั่นครอสเซ็กชั่นที่มากกว่าสารเลเซอร์นี้โดยเมียนสิลิเกตก้าส จึงสามารถระบุได้ว่าสารเลเซอร์นี้โดยเมียนฟอตเฟดก้าสต้องการพลังงานที่น้อยกว่าในการเกิดเลเซอร์กว่าสารเลเซอร์นี้โดยเมียนสิลิเกตก้าส

ตารางที่ 2.2 คุณสมบัติของน้ำิโอดีเมียมฟอตเฟตก้าสเลเซอร์และน้ำิโอดีเมียมสิลิกาติก้าสเลเซอร์ [2.9].

Glass Type	LG760	LG680
Neodymium Laser Properties	Phosphate glass	Silicate Glass
Peak Emission Wavelength (nm)	1054	1060
Fluorescence Linewidth (nm)	19.6	28.2
Emission Cross Section (10^{-20} cm^2)	4.50	2.54
Peak Absorption Wavelength (nm)	801.5	807.5
Radiative Lifetime (μs)	300	360
Refractive index n	1.5080	1.5600
Heat Conductivity (K) W/(m.K)	0.60	1.35
Thermal Index Gradient ($\frac{dn}{dT}$) (1/K)	-6.8×10^{-6}	2.9×10^{-6}
Linear Thermal Expansion Coefficient (β) (1/K)	12.5×10^{-6}	9.3×10^{-6}
Nonlinear Refractive Index (cm^2/W)	2.83×10^{-16}	4.3×10^{-16}

บทที่ 3.

ทฤษฎีการเกิดไอบริทด้วยเลเซอร์

การเกิดไอบริทด้วยเลเซอร์เกิดจากการทำปฏิกิริยา กันของเกนทั้งหมดจากสารเลเซอร์ที่มีอยู่ในระบบ เกนของไอบริทด้วยเลเซอร์เป็นผู้รวมของเกนเลเซอร์แต่ละชนิด ประกอบกับการถ่ายเท พลังงานที่สะสมอยู่ของสารเลเซอร์ภายในได้โดยที่เกิดขึ้นภายในเลเซอร์คavit' ในดีดีได้รับเกนและมี พลังงานสะสมมากก็จะมีสัญญาณเลเซอร์ที่สูง การทำปฏิกิริยา กันของเกนจากสารเลเซอร์แต่ละชนิด ใช้โมเดลที่สร้างขึ้นโดย Yan [5] ทฤษฎีและวิธีการเกิดของไอบริทด้วยเลเซอร์สามารถแสดงรายละเอียด ได้ดีอีกด้วย

3.1 ไอบริทด้วยเลเซอร์โมเดล (Hybrid Laser Model)

การทำความเข้าใจกับพฤติกรรมของไอบริทด้วยเลเซอร์สามารถกระทำได้ผ่านรูปแบบในเชิงไม่อิ่มตัวและอิ่มตัว จากทฤษฎีของ Yan ได้ระบุว่าเกนของไอบริทด้วยเลเซอร์สามารถหาได้ [5] โดยการ สมมุติว่าเวลาการตอบสนองของอะตอมเร็วมาก ซึ่งสามารถตอบสนองต่อการอสูรลดลงคลื่น แม่เหล็กไฟฟ้าหรือสัญญาณเลเซอร์ได้ ดังนั้นในทางคำนวณเชิงตัวเลขค่าเวลาการตอบสนองของ อะตอมและไฟล่าໄร์ชั่นนั้นสั้นกว่าเวลาของไฟตอนภายในคavit' (Cavity photon lifetime) และ ขนาดความกร้างพัลส์ (Pulse duration) เป็นเหตุให้สามารถที่จะสามารถให้ปีบปูเลชั่นอินเวอร์ชั่น (Population inversion) แทนลักษณะของเกน และเกนรวมของไอบริทด้วยเลเซอร์นั้นหาได้จากผลรวม ของเกนแต่ละสารเลเซอร์รวมกัน

เกนโคลอฟฟิเชียน (Gain coefficient) ของสารเลเซอร์แบบอินโซโนเมเนียส (Partially inhomogeneously broadened laser medium) a_i ที่ความถี่ i สามารถแสดงได้ดังนี้ [5]

$$\gamma_a(\nu_i) = \sum_{\nu_\xi} N_a(\nu_\xi) \sigma_a(\nu_\xi, \nu_i) \quad (3.1)$$

สารเลเซอร์ a ประกอบไปด้วยอะตอมแพ็คเก็ตหลายอันประกอบกัน (Atom packets) ξ ซึ่งแต่ละอะตอมพอกเก็ตมีลักษณะเป็นโซโนเมเนียส (Homogeneously broadened) อะตอมมีค่าปีบปูเลชั่น อินเวอร์ชั่นเป็น $N_a(\nu_\xi)$ และมีค่าโซโนเมเนียสสติมูลีท์เติ้ลค่าสัมภพชั่นเป็น (Homogeneous stimulated emission cross section) σ_a ส่วนค่าอินโซโนเมเนียสสติมูลีท์เติ้ลค่าสัมภพชั่น (Inhomogeneous stimulated emission cross section) ของสารเลเซอร์ a สามารถเขียนได้ดังนี้

$$\sigma_a(\nu_\xi, \nu_i) = \sigma_{ao} \bar{g}_a(\nu_\xi, \nu_i) \quad (3.2)$$

ค่า σ_{ao} คือค่าสูงสุดของ โizi โนจีเนียสติติมูเล็ทเต็ทคอกอสเซทชั่น ส่วน \bar{g}_a แทนค่า Lorentzian lineshape functions ซึ่งมีค่ามากที่สุดเป็นหนึ่ง ส่วน $\Delta\nu_{ah}$ แทนค่า โizi โนจีเนียสติติวิท มีค่า Effective stimulated emission cross section ที่เป็นผลรวมของอะตอมแพ็คเกตแต่ละอันสามารถเขียนได้ดังนี้

$$\sigma_{a,ih}(\nu_i) = \sigma_{ao} \int_0^{\infty} p(\nu_{\xi a}) \bar{g}_a(\nu_{\xi a}, \nu_i) d\nu_{\xi}$$

$p(\nu_\xi)$ เป็นการแทนการกระจายแบบ Gaussian ที่มีค่าซึ่งต่อร์ที่ความถี่ ν_a โดยมีค่าลักษณะ $\nu_{a,ih}$.

เดเซอร์เริ่มต้นกินจากสัญญาณรบกวนหรือ Noise photons หลังจากนั้นไฟตอนดังกล่าวเกิดการกระทำกับ cavity photons และอะตอมทำให้เกิดการสร้างสัญญาณไฟตอนอย่างมากมายภายในเดเซอร์คาวต์ การสร้างเกิดขึ้นของไฟตอนบ่อมหมายถึงการลดลงริมा�ณของอะตอมที่ระดับพลังงานที่อยู่ระดับบน (upper level) และการเพิ่มขึ้นของอะตอมที่ระดับพลังงานที่อยู่ระดับล่าง (Lower Level) หรือเข้าใจอีกทางหนึ่งว่าการลดลงของเกน เมื่อเดเซอร์เกนได้ลดลงจนมีค่าเท่ากับ loss ของระบบ ระบบเดเซอร์จะเข้าไปสู่สมดุล (Steady state) ให้ค่าพลังงานและเกนที่คงที่ไม่ขึ้นกับเวลา เราเรียกระดับของเดเซอร์เกนนี้ว่า threshold level สำหรับสารเดเซอร์แบบ four-level การลดลงของอะตอมที่อยู่ระดับล่างเกิดขึ้นรวดเร็วมาก ดังนั้นสามารถแทนค่า ค่าจำนวนอะตอมที่ทำให้เกิดไฟตอนด้วยจำนวนอะตอมที่อยู่ระดับ $N \approx N_2$ จำนวนอะตอมที่อยู่ระดับนี้คือ N_2 สำหรับสารเดเซอร์แบบไม่ธรรมชาติประกอบด้วยสารเดเซอร์อิน โizi โนจีเนียส a และ b เกณของสารเดเซอร์ไม่ธรรมชาตินี้สามารถแทนได้ด้วย rate equations [5]:

$$\frac{dI(\nu_i)}{dt} = -\frac{\delta}{T_n} I(\nu_i) + \frac{1}{T_n} [\gamma_a(\nu_i) p_{m,a} + \gamma_b(\nu_i) p_{m,b}] [I(\nu_i) + I_{sp}] \quad (3.3.a)$$

$$\frac{dN_a(\nu_{\xi a})}{dt} = \frac{N_{ao}(\nu_{\xi a})}{\tau_a} - N_a(\nu_{\xi a}) 2^{\otimes} \sum_{\nu_i} \sigma_a(\nu_{\xi a}, \nu_i) \frac{I(\nu_i)}{h\nu_i} - \frac{N_a(\nu_{\xi a})}{\tau_a} \quad (3.3.b)$$

$$\frac{dN_b(\nu_{\xi b})}{dt} = \frac{N_{bo}(\nu_{\xi b})}{\tau_b} - N_b(\nu_{\xi b}) 2^{\otimes} \sum_{\nu_i} \sigma_b(\nu_{\xi b}, \nu_i) \frac{I(\nu_i)}{h\nu_i} - \frac{N_b(\nu_{\xi b})}{\tau_b} \quad (3.3.c)$$

T_n คือ cavity round-trip transit time δ คือ round-trip cavity loss $p_{m,a}$ และ $p_{m,b}$ คือ ระยะทางไปและกลับ (round-trip lengths) ของสารเลเซอร์ a และ b ตามลำดับ สัมการ (3.3.a)
อธิบายถึงผลกระทบของการลดลงของ $I(\nu_i)$ เนื่องจาก cavity loss และการเพิ่มขึ้นของ $I(\nu_i)$ เนื่องจากเกณฑ์ของสารเลเซอร์ a และ b ส่วนแรกของส่วนรวมมีของสัมการ (2.3.b) และ (2.3.c) เป็นผลมาจากการ pumping ซึ่งเป็นผลให้เกิด unsaturated population inversion $N_{ao}(\nu_{\xi a})$ โดยมี Gaussian distribution เป็น $N_{bo}(\nu_{\xi b})$ τ_a และ τ_b แทนค่า upper state lifetimes ของสารเลเซอร์ a และ b ตามลำดับ ส่วนที่สองของสัมการ เป็นผลมาจากการ stimulated transition ค่า 2° เท่ากับ 1 สำหรับ ring resonator และ 2 สำหรับ standing wave resonator เนื่องจากส่วนเหล่านี้สามารถเป็นผลมาจากการ atomic relaxation ในการคำนวณเชิงตัวเลขสมมุติให้ τ_a และ τ_b มีค่าไม่น้อยกว่า T_n หากเพื่อให้ระบบเข้าสู่สถานะ steady-state โดยมีค่าเกนเท่ากับ loss และสามารถทำให้เปลี่ยนสมการใหม่ได้ว่า

$$\sum_{\nu_i} \frac{r_{ao}(\nu_{\xi a}, \nu_i)}{1 + S_a(\nu_{\xi a})} + \sum_{\nu_i} \frac{r_{bo}(\nu_{\xi b}, \nu_i)}{1 + S_b(\nu_{\xi b})} = 1, \quad (3.4)$$

โดยที่ r_{ao} และ r_{bo} เป็นค่าเกนแบบไม่ล้มตัวของของสารเลเซอร์ทั้งสอง

$$r_{ao}(\nu_{\xi a}, \nu_i) = \frac{N_{ao}(\nu_{\xi a}) \sigma_a(\nu_{\xi a}, \nu_i) p_{m,a}}{\delta} \quad (3.5.a)$$

$$r_{bo}(\nu_{\xi b}, \nu_i) = \frac{N_{bo}(\nu_{\xi b}) \sigma_b(\nu_{\xi b}, \nu_i) p_{m,b}}{\delta} \quad (3.5.b)$$

S_a และ S_b แทนค่า saturation parameters:

$$S_a(\nu_\xi) = 2^\circ \tau_a \sum_{\nu_i} \sigma_a(\nu_{\xi a}, \nu_i) \frac{I(\nu_i)}{h\nu_i}$$

$$= 2^\otimes \sum_{\nu_i} \bar{g}_a(\nu_{\xi a}, \nu_i) \frac{I(\nu_i)}{I_{s,a}} \quad (3.6.a)$$

$$\begin{aligned} S_b &= 2^\otimes \tau_b \sum_{\nu_i} \sigma_b(\nu_{\xi b}, \nu_i) \frac{I(\nu_i)}{h\nu_i} \\ &= 2^\otimes \sum_{\nu_i} \bar{g}_b(\nu_{\xi b}, \nu_i) \frac{I(\nu_i)}{I_{s,b}}, \end{aligned} \quad (3.6.b)$$

ตัวน $I_{s,a}$ และ $I_{s,b}$ เป็นค่า homogeneous saturation intensities ของสารเดชอร์ทั้งสอง

$$I_{s,a} = \frac{h\nu_i}{\sigma_{a0}\tau_a} \quad (3.7.a)$$

$$I_{s,b} = \frac{h\nu_i}{\sigma_{b0}\tau_b} \quad (3.7.b)$$

บทที่ 4.

การประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์การประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์กระทำโดยใช้สมการและทฤษฎีของ Yan [5] เริ่มจากการประมาณผลลักษณะเกนจากสารเลเซอร์ชนิดเดียว และใช้ลักษณะเกนนั้นทำการเปรียบเทียบความถูกต้องที่ได้เทียบกับฟรีรันนิ่งของเลเซอร์ชนิดนั้นๆ จากนั้นทำการประมาณผลลักษณะเกนของไอบริทด์เลเซอร์ที่ประกอบด้วยสารเลเซอร์ทั้งสองชนิดดังกล่าวค่าตัวแปรของสารเลเซอร์ที่ใช้กับไอบริทด์เลเซอร์ และผลของการวิจัยจะนำเสนอต่อไปนี้

4.1 ตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณ (Parameters Used in Numerical Simulation)

ใช้คอมพิวเตอร์ในการคำนวณเกนของสารนี้โดยมีเยมฟอตเฟตก๊าส และนีโอดีเมียมสิลิกเกตก๊าส ใช้การเกิดเลเซอร์ที่ระดับพลังงาน $^4F_{3/2} \rightarrow ^4I_{11/2}$ [16-17] เนื่องจากผลของ Stark Splitting ทำให้เกิดสองระดับพลังงาน $^4F_{3/2}$ และห่างระดับของพลังงาน $^4I_{11/2}$ ดังนั้นในการเกิดเลเซอร์ของสารเลเซอร์สามารถเกิดได้จาก 12 Transition แต่ละ transition มีค่า stimulated emission cross section ของตัวเอง [17] สำหรับสารเลเซอร์แบบอินโซโนเจนียส์ กำหนดให้มีค่า stimulated emission cross section ตาม [17] ค่า transition ที่ให้ค่า stimulated emission cross section มากที่สุดเป็นตัวกำหนดค่าแกนพิกัดของเกนแบบไม่อิ่มตัว สารเลเซอร์แบบอินโซโนเจนียส์มีค่า saturation intensities $I_{s,a}$ ที่แตกต่างกัน 12 ค่า รวมทั้งกำหนดให้สารเลเซอร์ทั้งสองมีค่า $I_{s,a}$ (at peak) = $I_{s,b}$ = I_s นอกจากนี้ยังสมมุติว่าสารเลเซอร์ทั้งสองมีค่า lifetime ที่เท่ากัน

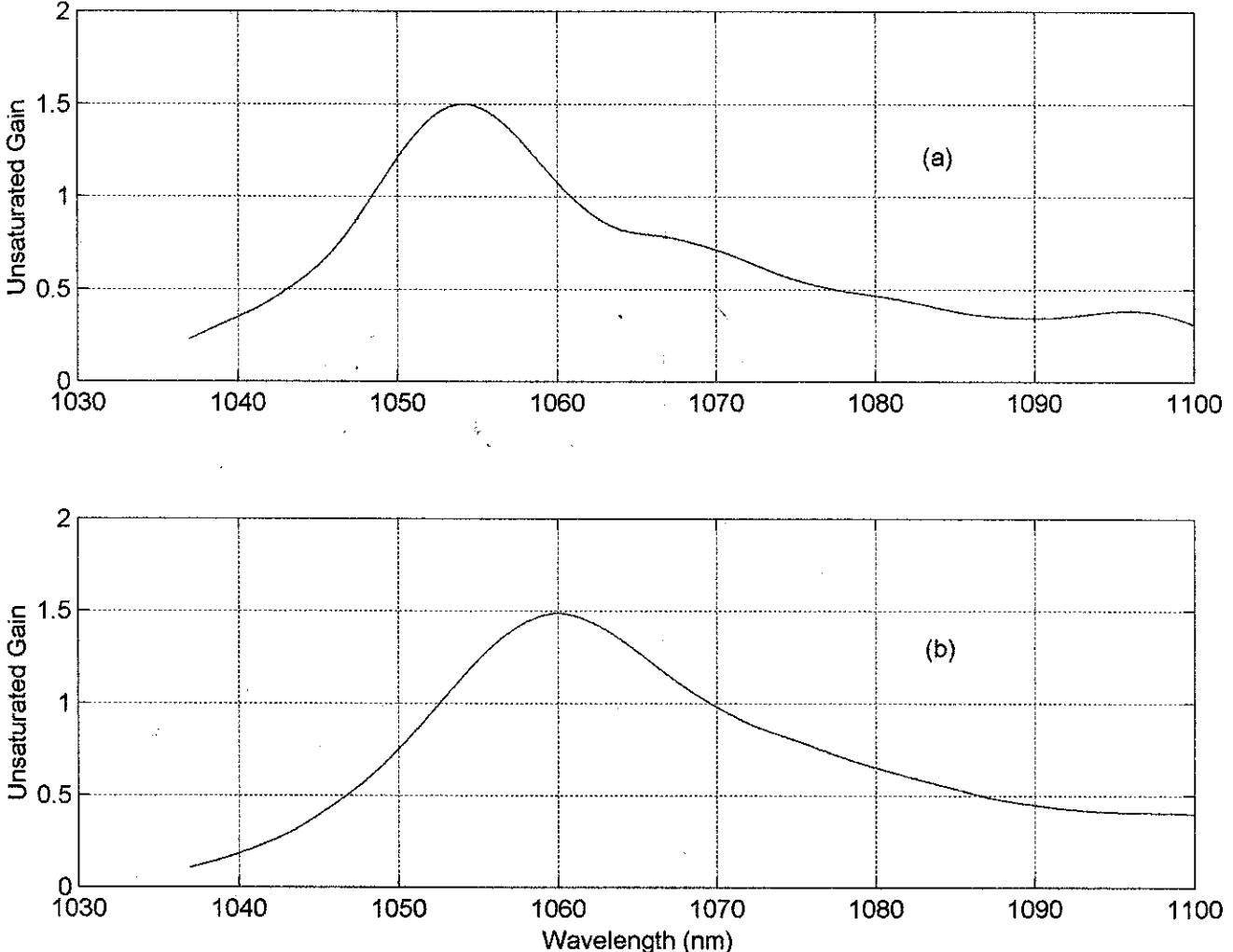
ในการคำนวณใช้ 30 atom packets โดยแต่ละ packet มีค่า frequency spacing เป็น 20 GHz ซึ่งเท่ากับ axial mode spacing แต่ละอะตอน packet มีค่าโซโนเจนียส์ linewidth $\Delta\nu_h$ ซึ่งรูปเกนที่สองคล้องกับスペกตรัม ที่ได้จากการทดลอง [19-20] สารนี้โดยมีเยมฟอตเฟตก๊าสมีค่า $\frac{\Delta\nu_h}{\Delta\nu_s} = 2.45$ และ $\Delta\nu_h = 36 \text{ cm}^{-1}$ และนีโอดีเมียมสิลิกเกตก๊าส $\frac{\Delta\nu_h}{\Delta\nu_s} = 4.5$ และ $\Delta\nu_h = 26 \text{ cm}^{-1}$ [18], [21] สำหรับเกนไม่อิ่มตัวเราทำการคำนวณที่ 100 round trips

4.2 ผลการประมวลผลลักษณะเกณฑ์ไม่อิ่มตัวด้วยคอมพิวเตอร์ (Numerical Simulation Results)

การประมวลผลโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของรูปแบบลักษณะเกณฑ์ที่ไม่อิ่มตัว ของระบบเลเซอร์ที่ประกอบด้วยสารเลเซอร์ที่มีความเป็นอินโซโนมิเนียสสูงและต่ำในระบบเลเซอร์เดียวกัน สามารถศึกษารูปแบบสัญญาณเกณฑ์ของสารเลเซอร์แต่ละชนิด และสารเลเซอร์สองชนิดในระบบเลเซอร์เดียวกันและมีการทำปฏิกริยาต่อกัน โดยใช้สัญญาลักษณ์ rS_0 สำหรับแกนที่ไม่อิ่มตัวของสารเลเซอร์นี้โดยค่าเมี่ยมสิลิเกตก้าส ส่วนแกนที่ไม่อิ่มตัวของสารเลเซอร์นี้โดยค่าเมี่ยมฟอตเฟตก้าส แทนโดย P_0 การประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์จะทำที่การให้พลังงานที่เหนือกว่าระดับเทစ์โวส์ (Threshold) หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า อินเวอร์ชั่นเรโซ (Inversion ratio) ที่ระดับอินเวอร์ชั่นเรโซมีค่าเท่ากับ 1 หมายถึงที่ระดับเทစ์โวส์ ซึ่งเป็นระดับพลังงานที่ต่ำที่สุดที่สามารถทำให้เกิดเลเซอร์ได้

เราให้พลังงานเหนือจากระดับเทစ์โวส์เป็น 1.50 เท่าหรือ ที่อินเวอร์ชั่นเรโซของนี้โดยค่าเมี่ยมฟอตเฟตก้าส rP_0 เท่ากับ 1.50 ตามรูปที่ 4.1 (a) จะเห็นได้ว่าสารเลเซอร์นี้โดยค่าเมี่ยมฟอตเฟตก้าส ให้ค่าแกนพีคที่ความยาวคลื่นประมาณ 1054 นาโนเมตร และความกว้างของแกนพีคที่ความยาวคลื่นประมาณ 1060 และมีค่าด้วยวิทยุโดยประมาณ 15 นาโนเมตร ตามรูปที่ 4.1 (b) ค่าพีคแกนทั้งสองที่ได้สอดคล้องกับข้อมูลมาตรฐานในตารางที่ 2.2 และค่าแกนด้วยวิทยุของนี้โดยค่าเมี่ยมสิลิเกตก้าสมีค่ากว้างกว่าค่าแกนด้วยวิทยุอนิโอดีเมี่ยมฟอตเฟตก้าส อย่างเห็นได้ชัด ผลของค่าความยาวคลื่นและขนาดของแกนด้วยวิทยุ เป็นการระบุว่าค่าเบื้องต้นของการคำนวณด้วยคอมพิวเตอร์มีค่าถูกต้อง โดยปกติสัญญาณเลเซอร์ที่เกิดขึ้นนี้ค่าด้วยวิทยุน้อยกว่าค่าฟูล็ออเรสเซ็นส์ด้วยวิทยุ (Fluorescence linewidth) เนื่องจากผลของการลบชั้นเกรชั่น (gain subtraction) สามารถ อธิบายได้ว่าแกนภายในเลเซอร์ไม่ดีที่มีค่าแกนมากกว่า จะทำการดึงแกนจากไม่ดีที่อยู่ใกล้เคียง ทำให้ไม่ดีที่ถูกดึงแกนออกไปเมื่อค่าแกนน้อยลงและไม่สามารถเกิดเป็นเลเซอร์ภายใต้ไม่ดีนี้ได้ เป็นผลให้เลเซอร์ด้วยวิทยุมีค่าน้อยกว่าค่าฟูล็ออเรสเซ็นส์ด้วยวิทยุ ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่าค่าแกนด้วยวิทยุที่ได้จากการคำนวณผลด้วยคอมพิวเตอร์ให้ค่าที่สามารถนำมาใช้ในการคำนวณการกระทำของแกนสองชนิดคือไปได้

เนื่องจากสารเลเซอร์นี้โดยค่าเมี่ยมสิลิเกตก้าสมีความเป็นอินโซโนมิเนียสสูงกว่าจึงมีค่าแกนด้วยวิทยุที่กว้างกว่า และผลของการกระทำระหว่างสารเลเซอร์ภายในระบบเลเซอร์เดียวกันโดยการให้ rP_0 ที่ 1.50 และ rS_0 ที่ 1.50 จะพบว่าแกนที่ไม่อิ่มตัวมีขนาดที่กว้างขึ้น ซึ่งแสดงถึงความเป็นอินโซโนมิเนียสที่สูงกว่าเดิมมาก เมื่อมีการเปรียบเทียบกับแกนที่ไม่อิ่มตัวของสารเลเซอร์นี้โดยค่าเมี่ยมฟอตเฟตก้าสหรือสารเลเซอร์นี้โดยค่าเมี่ยมสิลิเกตก้าส ซึ่งการเพิ่มน้ำหนักของแกนด้วยวิทยุเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ สำหรับการสร้างระบบเลเซอร์ที่มีค่าพัสดุสัมมาๆ

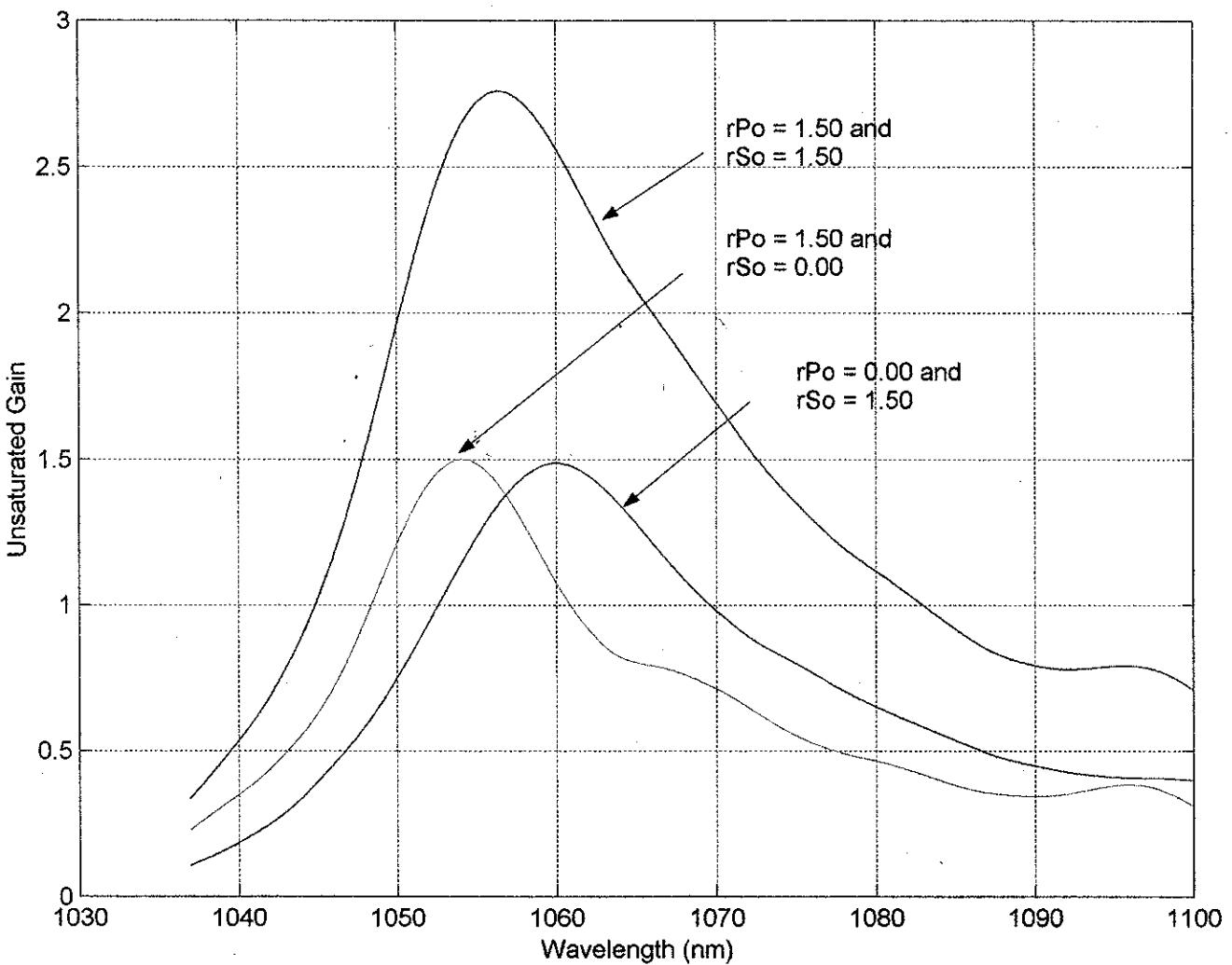

รูปที่ 4.1 ภาพแสดงถักขยะเกนที่ไม่อิ่มตัวของระบบเลเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไชนริทด์เลเซอร์ (a) ค่า อินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดีเมียมฟอตเฟตกําส (r_{Po}) ที่ 1.50 และ (b) ค่าอินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดีเมียมสลิกกําส (r_{So}) ที่ 1.50

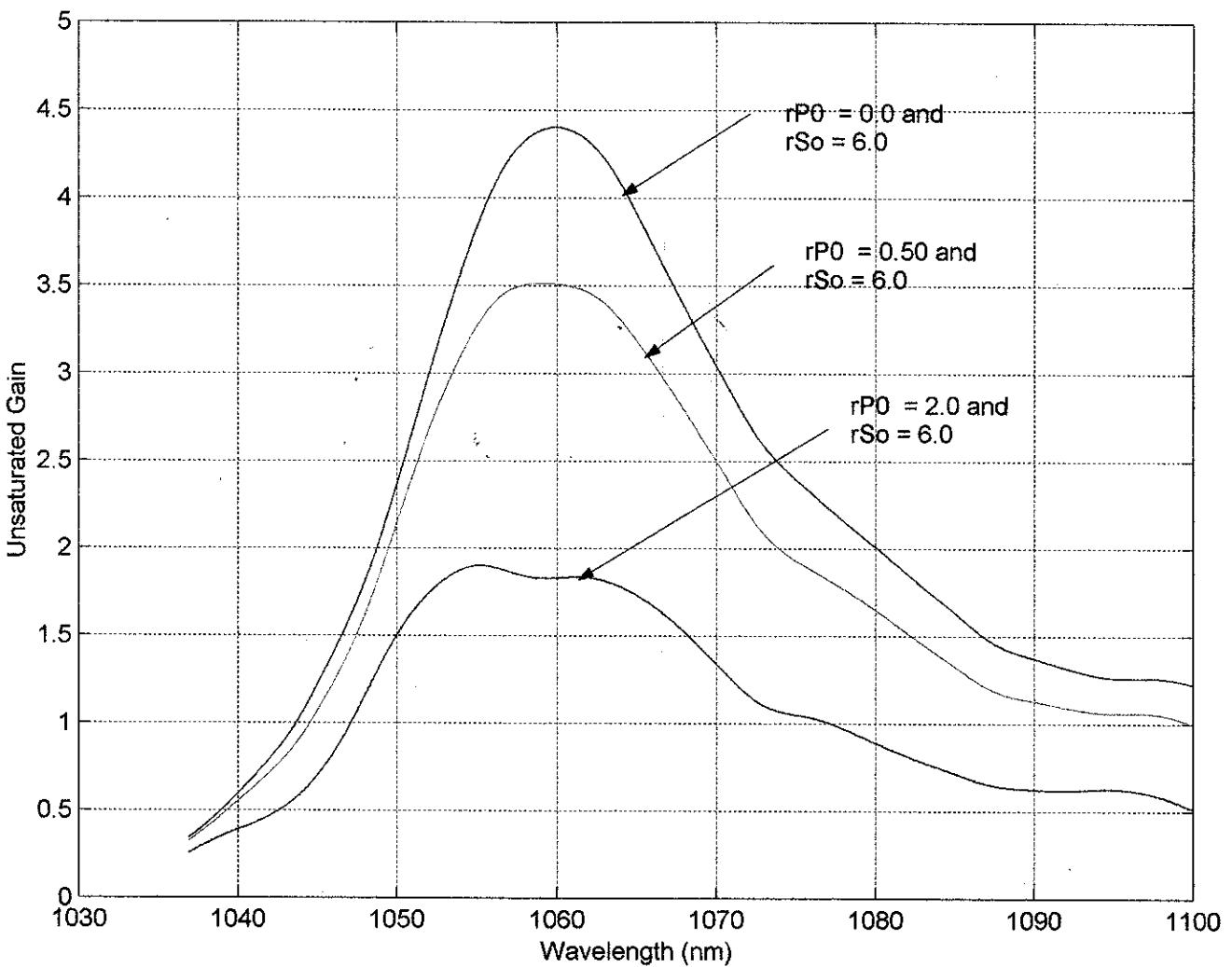
สิ่งที่เป็นที่น่าสังเกตอันดับต่อไปคือบริเวณที่ใกล้กับเกนพีกของนิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าสที่ความยาวคลื่น 1054 นาโนมิเตอร์ และบริเวณที่ใกล้กับเกนพีกของนิโอลีเมียมสิลิเกตก้าสที่ 1060 นาโนมิเตอร์. นิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าส มีการสร้างเกนที่มีค่ามากกว่า และรวดเร็วกว่า ถึงแม้ว่าสารเลเซอร์ทั้งสองชนิดมีค่าเกนพีกเริ่มต้นที่ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่านิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าส มีความเป็นสาร ไโซโนบีนี่สามารถรับรู้ความเร็วและแข็งแรงกว่า เพราะได้ดึงพลังงานจากกลุ่มอะตอนของโมดูลที่ใกล้เคียงมาใช้ อีกทั้งจำนวนโมดูลของเกนของไโซโนบีนี่อยู่กว่าดังนั้นการแบ่งขั้นระหว่างโมดูลน้อย เลเซอร์ไม่คดที่แข็งแรงก็จะสามารถตอบโต้ได้ง่ายและรวดเร็วกว่า ส่วนเลเซอร์ไมค์มีค่าเกนเริ่มต้นที่ต่ำกว่าเกินจะถูกกลืนและทำลายได้ง่ายกว่า [5-11] จึงจะเห็นได้ว่าเกนพีกที่ใกล้กับนิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าส (มีความเป็น ไโซโนบีนี่สูงกว่า) มีค่าสูงกว่าเกนพีกที่ใกล้กับนิโอลีเมียมสิลิเกตก้าสที่ 1060 นาโนมิเตอร์

ในระบบเลเซอร์แบบพิเศษหรือ ไบรทิดที่ประกอบด้วยสารเลเซอร์สองชนิดนั้น รูปสัญญาณเกนไม่อิ่มตัวเกิดจากการทำปฏิกริยาของสัญญาณเลเซอร์สองชนิด ให้พลังงานกับสารเลเซอร์ทั้งสองชนิดพร้อมกันที่ r_{SO} เท่ากับ 1.50 และ r_{PO} เท่ากับ 1.50 ซึ่งรูปที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าเกนพีกของเลเซอร์แบบพิเศษมีค่าสูงกว่าเกนที่ได้จากการเลเซอร์แต่ละชนิด โดยเกนพีกใหม่เกิดขึ้นที่ค่าความยาวคลื่น 1058 นาโนมิเตอร์ และเกนล้ำวิทยุมีค่ากว้างกว่าเดิมน้อย ผลของเกนแบบไม่อิ่มตัวของระบบไบรทิดเลเซอร์แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าเกิดขึ้นจากการรวมกันของค่าเกนจากสารเลเซอร์ทั้งสองภายนอกได้เลเซอร์ไมค์เดียวกัน อาทิ ที่ความยาวคลื่น 1060 นาโนมิเตอร์ สารเลเซอร์นี้นิโอลีเมียมสิลิเกตก้าสมีค่าเกนโดยประมาณ 1.50 ส่วนนิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าส 1.07 และผลรวมของค่าเกนทั้งสองมีค่า 2.57 ซึ่งใกล้เคียงกับสาร ไบรทิดเลเซอร์ที่มีค่าเกน 2.56 ส่วนสาเหตุที่ค่าเกนมีค่าใกล้เคียงกันแต่ไม่ได้มีค่าเท่ากันอาจเกิดจากการถ่ายโอนของเกนระหว่างสารเลเซอร์ทั้งสอง และผลของปรากฏการณ์ที่ถูกนำเสนอดังเงนขึ้นดังต่อไปนี้

ในการผีที่สารเลเซอร์นี้นิโอลีเมียมสิลิเกตก้าสได้รับค่าค่าอินเวอร์ชั่นเร ไช ที่ 6.00 ส่วนสารเลเซอร์นี้นิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าส r_{PO} เท่ากับ ศูนย์ เกนแบบไม่อิ่มตัวของสารเลเซอร์ไบรทิดให้ค่าเท่าเดียวกับการให้พลังงานแก่สารเลเซอร์นี้นิโอลีเมียมสิลิเกตก้าสเพียงอย่างเดียว ดังแสดงที่รูปที่ 4.3 ค่าพีกเกนล้ำวิทยุที่ความยาวคลื่น 1060 นาโนมิเตอร์มีค่าโดยประมาณ 4.4 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 6.0 มาก สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อเกนมีค่ามากขึ้น เกนจะทำการลดลงเพื่อเข้าสู่ภาวะอิ่มตัว ดังนั้นเกนจะทำการปรับตัวลดลงดังแสดงดังรูปที่กล่าวไปแล้ว เมื่อทำการให้พลังงานแก่สารเลเซอร์นี้นิโอลีเมียมฟอตเฟตก้าส r_{PO} ที่ 0.50 ปรากฏว่าเกนของเลเซอร์แบบพิเศษมีการขยายตัวของเกนล้ำวิทยุอย่างหนึ่งได้ชัดเจน นอกจากนี้ค่าเกนบริเวณพีกมีค่าเรียบขึ้น กว้างขึ้น สถานะของลักษณะเกนรูปนี้เป็นที่ต้องการของการทำอัตราชื้อตัวเลเซอร์ และแสดงให้เห็นว่าลักษณะเกนนี้ได้ปรับปรุงลักษณะของเกน

รูปที่ 4.2 ภาพแสดงลักษณะเกณฑ์ที่ไม่อิ่มตัวของระบบเลเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริกด์เลเซอร์ โดยการทำการให้ค่าอินเวอร์ชั่นเรซิซองนีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส (rPo) ที่ 1.50 และ อินเวอร์ชั่นเรซิซองนีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส (rSo) ที่ 1.50

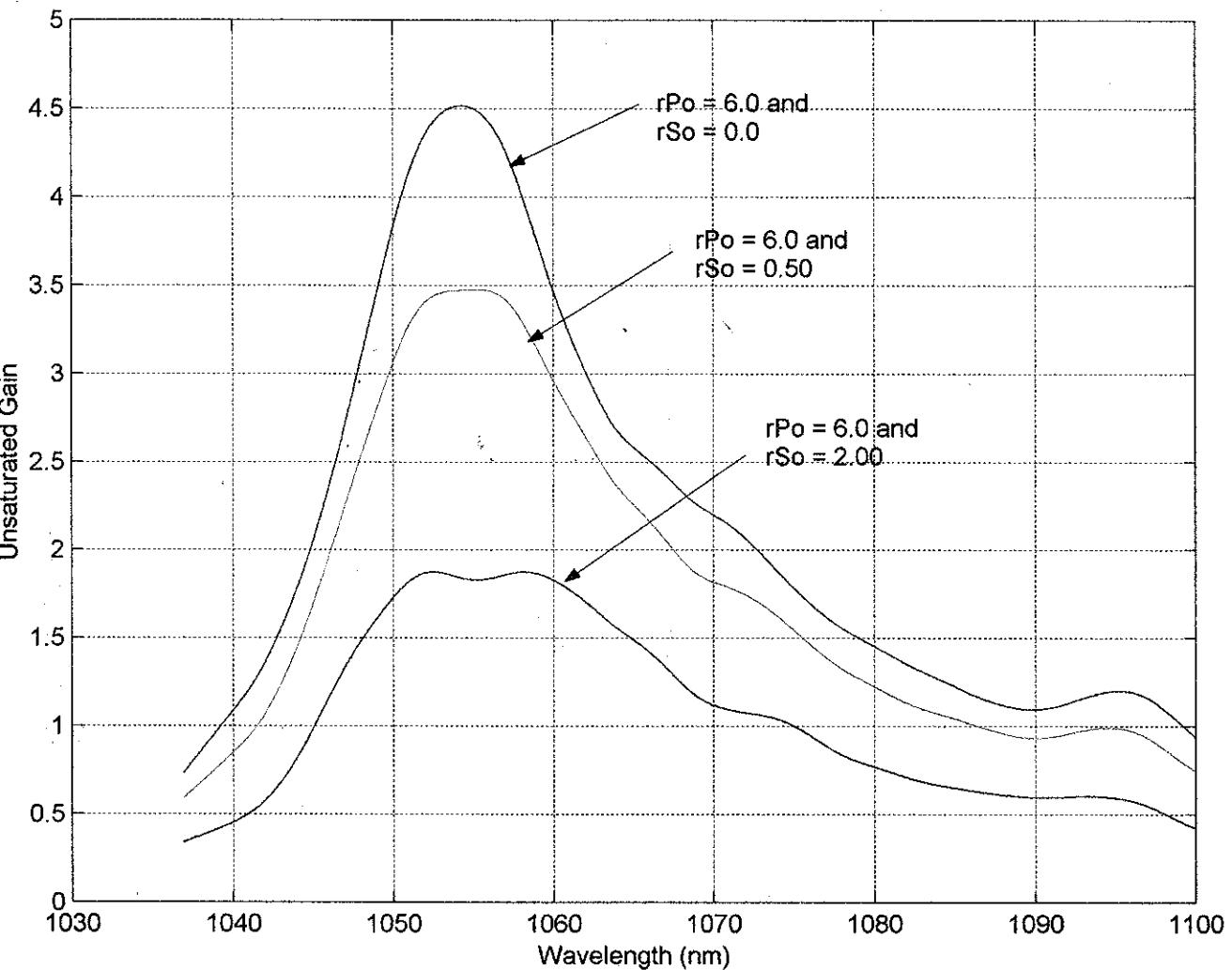
รูปที่ 4.3 ภาพแสดงถักยณะเกนที่ไม่อิ่มตัวของระบบเลเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไชนริทค์เลเซอร์
โดยการทำการให้ค่าอินเวอร์ชั่นเรซิซองนีไอคีเมียฟ็อกเพตค้าส (rS_0) คงเดิมที่ 6.00 และเปลี่ยนค่า
อินเวอร์ชั่นเรซิซองนีไอคีเมียฟ็อกเพตค้าส (rP_0) ที่ 0.0, 0.50, และ 2.00

ที่ได้จากการเลเซอร์นีโอดีเมียมสิลิเกตก้าสเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังสามารถสรุปได้ว่าแกนของเลเซอร์แบบพิเศษก็ควรจะมีความไม่เป็นໄโอไมจิเนียสสูงตามไปด้วย

เมื่อ r_{So} ที่ 6.00 และ r_{Po} ที่ 0.50 ดังได้แสดงดังรูปที่ 4.3 ให้ผลการประเมินผลกระทบพิวเตอร์ไว้ข้อผ่านสั่งเกตอิกประการกว่าค่า基因พีคของระบบเลเซอร์ไอบริท์ไม่ได้เกิดที่ความยาวคลื่นเดิมที่基因พีคของนีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส ทั้งที่基因ของนีโอดีเมียมสิลิเกตก้าสได้รับค่า r_{So} ที่สูง แต่จะเดือนไปยัง基因พีคของนีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส ซึ่ง基因พีคใหม่นี้เกิดที่ 1058 นาโนมิตรอร์ ทั้งนี้สามารถอธิบายได้โดยใช้หลักการรวมกันของ基因สองชนิดในระบบเลเซอร์เดียวกัน และการกระทำกันระหว่างแกนสองชนิดที่มีการดึงพลังงานภายใต้กลุ่มอะตอมที่มี基因น้อยกว่าไปยัง基因ที่มีค่ามากกว่า [5-6], [9-10] ลักษณะ基因ใหม่นี้基因พีคที่เรียบเป็นบริเวณกว้าง ซึ่งลักษณะ基因ลักษณะนี้ถือว่าเป็นเป็นลักษณะ基因ที่เหมาะสมในการสร้างระบบเลเซอร์ที่มีค่าดูดเข้าพัลล์แคนมากๆ เพราะ基因พีคที่เรียบเป็นบริเวณกว้างเป็นการส่งเพิ่มให้มีจำนวนไม่คงของเลเซอร์เกิดได้พร้อมๆ กันหลายไมโครที่ไม่คงใดไม่หนึ่งไม่ได้มีความได้เปรียบกว่ากัน งานนี้แต่ละไมโครทำการสร้างไมโครชั้งๆ ไปพร้อมๆ กัน เมื่อจำนวนไมโครเพิ่มมากขึ้น เลเซอร์ก็จะมีความเป็นพัลล์ที่สันนีนตามลำดับ

เมื่อมีการเพิ่มค่าพลังงานที่ให้แก่นีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส ที่อินเวอร์ชั่นเรโซร์ชั่นนีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส r_{Po} ที่ 2.0 ดังแสดงที่รูปที่ 4.3 ทำให้เกิดพีค基因ใหม่ที่ 1054.5 นาโนมิตรอร์ ลักษณะ基因มีการขยายตัวที่มากขึ้นแต่ขณะเดียวกัน บริเวณที่ใกล้กับ基因พีคเกิดการไม่เรียบ เสมือนมีสอง基因พีคที่บริเวณที่ใกล้กับ 1054.5 นาโนมิตรอร์ ลักษณะ基因นี้เป็นลิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในการสร้างระบบเลเซอร์ที่ต้องการพัลล์แคนๆ กล่าวคือถ้าคือเมื่อเลเซอร์มีจำนวนไม่มีการแข่งขันกันสูงไม่คื้นได้รับพลังงานจาก基因มากที่สุดจะให้สัญญาณเลเซอร์ที่แรงอีกหั่นยังไประดึงพลังงานของไมโครชั้งเดียวกับพีค基因ที่ต่ำกว่า ดังนั้นไมโครที่มีค่า基因สูงจะมีความเข้มแข็งที่สุด ส่วนไมโครชั้งเดียวกับ基因ที่ต่ำกว่าจะมีความอ่อนแองไปจนในที่สุดเมื่อเลเซอร์เข้าสู่สถานะที่อยู่ตัวเลเซอร์จะเหลือแต่ไมโครที่มีค่า基因เริ่มต้นสูงเท่านั้น ทำให้เกิดเลเซอร์ที่มีจำนวนไมโครน้อย ซึ่งก็หมายความว่าเกิดพัลล์ที่กว้าง

ในการเปลี่ยนจากการให้กับนีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส r_{Po} ที่ 6.00 ส่วนเปลี่ยนค่าอินเวอร์ชั่นเรโซร์ชั่นที่สารเลเซอร์นีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส จาก 0.0, 0.50 และ 2.0 โดยแสดงดังรูปที่ 4.4 ที่ค่า r_{So} เป็นศูนย์ ลักษณะ基因ของไอบริท์เดเซอร์มีค่าชั่นเดียวกับสารเลเซอร์นีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าสดังแสดงในรูป 4.1 เพียงแต่มีค่า基因ไม่อ้อมตัวที่มากกว่า เช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้วข้างต้นค่า基因พีคเกิดขึ้นที่ 1054 นาโนมิตรอร์มีค่า 4.5 ซึ่งน้อยกว่า 6.00 เป็นผลจากการปรับเปลี่ยนของ基因 ในการพยายามเข้าสู่สภาพอิ่มตัว และเมื่อทำให้พลังงานกับสารเลเซอร์นีโอดีเมียมสิลิเกตก้าสที่ r_{So} มีค่า 0.50 ลักษณะ基因มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด ค่า基因พีคเกิดขึ้นที่ 1054.5 นาโนมิตรอร์ ลักษณะ基因มีค่า

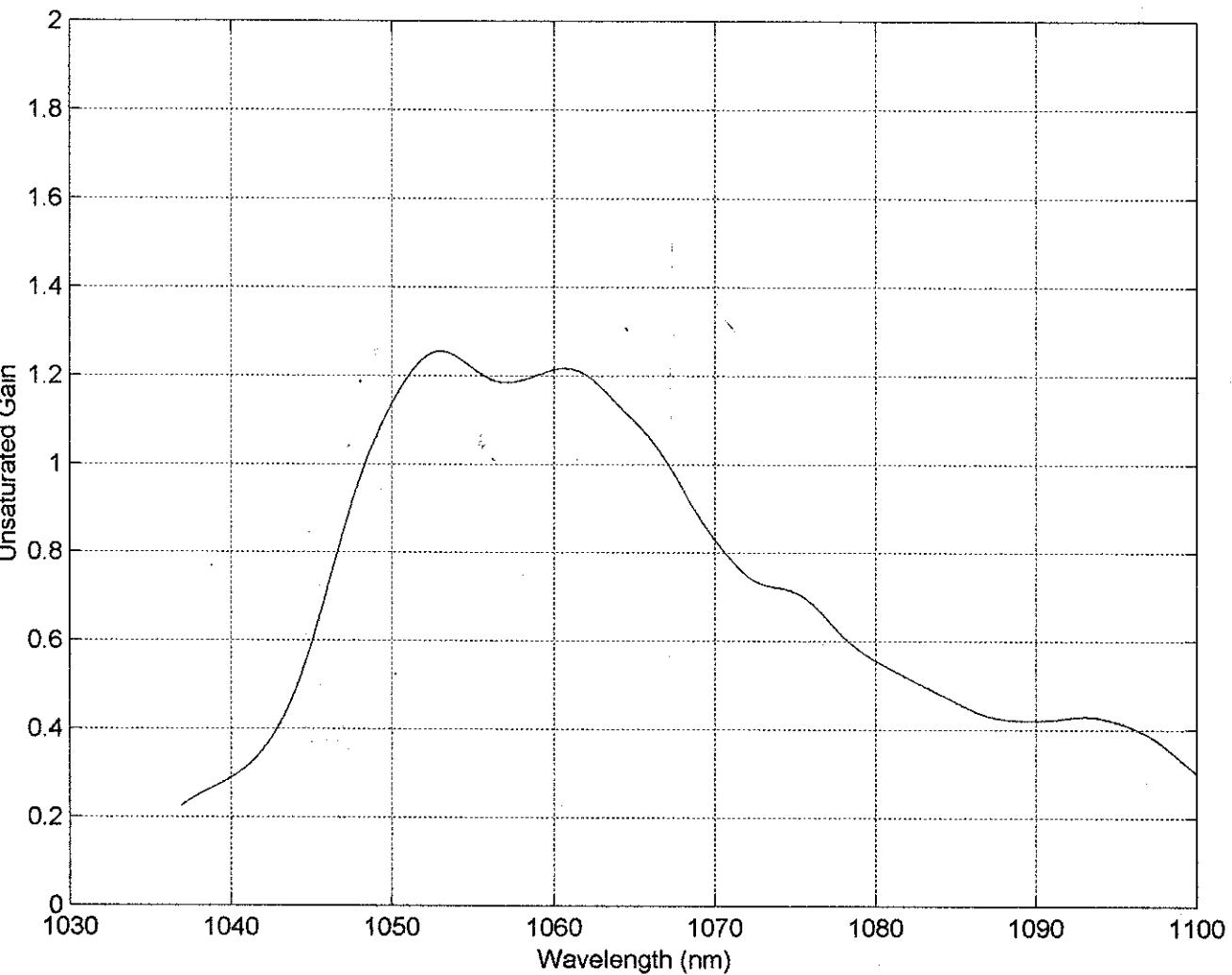

รูปที่ 4.4 ภาพแสดงลักษณะเกณฑ์ไม่อิ่มตัวของระบบเลเซอร์แบบพิเศษ หรือไอบริทค์เลเซอร์ โดยการทำการให้อินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส (r_{Po}) คงเดิมที่ 6.00 และเปลี่ยนค่า อินเวอร์ชั่นเร ไซของนีโอดีเมียมสิลิกเกตก้าส (r_{So}) ที่ 0.0, 0.50 , และ 2.00 และ

เกณฑ์รายวิทที่กว้างขึ้น ผลของลักษณะเกนใหม่นี้เป็นผลการรวมกันของเกนภายใต้เลเซอร์ไมด์ รวมทั้งการกระทำระหว่างเกนของเลเซอร์ที่บริเวณไกลส์เคียง ผลการประเมินโดยคอมพิวเตอร์ให้สารเลเซอร์แบบพิเศษมีความเป็นสารแบบอินโนจีนเนียมากขึ้น รวมทั้งบริเวณที่ไกลกับเกนพีค ลักษณะเกนมีความเรียนมากขึ้น รวมทั้งกว้างมากขึ้น ซึ่งผลดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่า ลักษณะเกนของเลเซอร์แบบพิเศษมีการพัฒนาขึ้น

แต่เมื่อมีการเพิ่มพลังงานให้กับสารเลเซอร์นิโอดีเมียมสิลิเกตก้าสที่ 150 mJ เป็น 2.00 หมายความว่าเกนภายใต้ความยาวคลื่น 1060 นาโนมิเมตรมีค่าพลังงานมากขึ้น ซึ่งเพิ่มการแข่งขัน ของการแข่งขิงเกนของบริเวณไกลส์เคียงและเกนพีคเดิมที่ 1054.5 นาโนมิตร ประกอบกับผลของการรวมกันของเกน เกนภายใต้เลเซอร์ไมด์ซึ่งมีการจัดระเบียบใหม่เป็นผลให้เกิดสองพีคเล็กใหม่ขึ้น ที่ 1052 และ 1058 นาโนมิตร รูปแบบเกนลักษณะนี้ไม่เป็นที่ต้องการในการสร้างระบบเลเซอร์แบบพัลลส์สันๆ เพราะการเกิดเกนพีค หมายถึงที่ไม่คุ้นเคยพัลลางามาก การดึงพลังงานจากไมด์ที่มี พัลลางานน้อยกว่าทำได้ง่าย ไมด์ที่ถูกดึงพัลลางานออกไป มีพัลลางานที่น้อยลง การสร้างสัญญาณเลเซอร์ให้เกิดขึ้นซึ่งจำเป็นต้องดึงพลังงานจากไมด์ที่ไกลส์เคียง ดังนั้นไมด์ที่มีค่าเกนสูงจะมีความเข้มแข็งที่สุด ส่วนไมด์ไกลส์เคียงที่มีค่าเกนที่ต่ำกว่าจะมีความอ่อนแอดงไปในที่สุดเมื่อเลเซอร์เข้าสู่สถานะที่อยู่ตัว เลเซอร์จะเหลืออุ่นๆ ไมด์ที่มีค่าเกนเริ่มต้นสูงเท่านั้น ดังนั้นจำนวนไมด์ที่สามารถเกิดเลเซอร์ซึ่งมีจำนวนที่น้อยกว่าลักษณะเกนที่เรียนและกว้าง ประกอบกับการมีเกนพีคสองเกน เป็นการเพิ่มการแข่งขัน การแข่งขิงของเกนระหว่างเกนพีค การที่ไม่มี (ไมด์) ผู้ชนะที่แท้จริง การที่จะทำให้เลเซอร์แบบพิเศษมีค่าพลังงานเพียงพอที่จะอาชานะลอส (Loss) และเกิดเลเซอร์ที่พัลลส์สันๆ นำทำได้อย่าง จึงสามารถทำนายได้ว่าลักษณะเกนแห่งนี้นำร่องระบบเลเซอร์ที่ไม่เสถียร

เมื่อมีการให้ค่าพลังงานเพิ่มขึ้นกับสารเลเซอร์ทั้งสอง ด้วยค่าอินเวอร์ชั่นแร่ไฟฟ้าเท่ากันที่ 6.00 ดังรูปที่ 4.5 พนเดลและไมด์มีการจัดการกระจายของเกนใหม่ ภายใต้ผลกระทบของเกนและผลของการถ่ายทอดพลังงานของแต่ละไมด์ พนว่าลักษณะเกนแบบไม่อั่มตัวมีค่าพีคเล็กๆ สองค่า เท่ากับ 1.25 ที่ 1053 นาโนมิตร และ 1.21 ที่ 1060.5 นาโนมิตร รวมทั้งลักษณะเกนสูญเสียความเรียบ และให้ลักษณะเกนที่เป็นหลุมอย่างเห็นได้ชัด เป็นที่น่าสังเกตได้ว่าเกนพีคใหม่นี้เกิดขึ้นกับบริเวณที่ไกลส์เคียงกับเกนพีคเดิมของนิโอดีเมียมฟอตเฟตก้าสที่ 1054 นาโนมิตร และเกนพีคเดิมของนิโอดีเมียมสิลิ-เกตก้าส ที่ 1060 นาโนมิตร เนื่องจากผลกระทบของเกนจากสารเลเซอร์ทั้งสองชนิด เอื้อประโยชน์ให้เกิดการพัฒนาของสัญญาณเลเซอร์ภายใต้เกนพีคใหม่ที่แข็งแรง รวมทั้งเกนพีคใหม่ทั้งสองมีความแข็งแรงที่สูงพอ กัน การแข่งขิงเกนจากไมด์ที่แข็งแรงทำได้ยาก แต่การแข่งขิงเกนทำได้อย่างมีประสิทธิภาพกว่ากับเลเซอร์ไมด์ที่มีพลังงานที่น้อยกว่า เป็นผลให้เป็นผลให้เกิดหลุมของลักษณะเกนระหว่างที่เกนพีคทั้งสอง หรืออีกนัยหนึ่งเกนพีคทั้งสอง มีความเป็นเอกเทศมากกันมากขึ้น สามารถทำนายได้ว่าเกนลักษณะนี้ จะส่งผลให้เลเซอร์แบบพิเศษมีความไม่เสถียรสูงกว่าเดิม

รูปที่ 4.5 ภาพแสดงถักยัณส์เกนที่ไม่อิ่มตัวของระบบเลเซอร์แบบพิเศษ หรือ ไอบริค์เลเซอร์โดยใช้ อินเวอร์ชันเร ไซของนีโอดีเมียมฟอตเฟดกําส (r_{Po}) และนีโอดีเมียมสิลิเกตกําส (r_{SiO_2}) คงเดิมที่ 6.00

(สูงกว่า รูปที่ 4.4) ตามไปด้วย นอกจากนี้พบว่าเกนพีคใหม่เกิดขึ้นที่บริเวณที่ความยาวคลื่นที่น้อยกว่า 1054 นาโนมิตร์ และมากกว่า 1060 นาโนมิตร์ เพราะบริเวณความยาวคลื่นดังกล่าว มีการลดthonพลังงานจากไมค์ไกลส์เคียง (เกนพีค) น้อยกว่า

บทที่ 5.

บทสรุป

ผลการศึกษารูปแบบลักษณะเกณฑ์ของสารเดเซอร์แต่ละชนิด และไอบริทเดเซอร์สามารถสรุปผลและวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้ :

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษารูปแบบลักษณะเกณฑ์ของไอบริทเดเซอร์ของน้ำiodineเมียมฟอตเฟตก้าสและน้ำiodineเมียมสิลิกเกตก้าส ที่มีค่าแกนพีคที่แยกกันโดยประมาณเป็นค่า 6 นาโนมิเตอร์ โดยแกนพีคนี้ iodineเมียมฟอตเฟตก้าสเกิดที่ที่ 1054 นาโนมิเตอร์ ส่วนแกนพีคของน้ำiodineเมียมสิลิกเกตก้าสเกิดที่ 1060 นาโนมิเตอร์ สารเดเซอร์น้ำiodineเมียมฟอตเฟตก้าสให้ลักษณะเกณฑ์ที่แตกต่างกันกว่า เนื่องจากมีความเป็นอนินโซโนเจนสูงที่ต่างกันหรืออิกนัยหนึ่งคือมีความเป็นโซโนเจนสูงกว่า ทำให้มีค่าแกนพีคแบบไม่ซ้อนตัวที่สูงกว่าสารเดเซอร์น้ำiodineเมียมสิลิกเกตก้าสดังรูป 4.5 เนื่องจากจำนวนเดเซอร์ไม่คงที่ก็เช่นภายในทำให้ลักษณะเกณฑ์น้อยกว่า ไมดที่แกนพีคซึ่งมีพลังงานที่มากกว่าไมดอื่นมาก หากพลังงานที่มากกว่าจะทำให้ไมดนี้มีการดึงพลังงานจากไมดที่ใกล้เคียงได้มากกว่า มีประสิทธิภาพกว่าไมดที่แกนพีคของสารเดเซอร์น้ำiodineเมียมสิลิกเกตก้าส ดังนั้นการเกิดเดเซอร์ของน้ำiodineเมียมฟอตเฟตก้าสซึ่งมีจำนวนไมดที่น้อยกว่า และเป็นผลให้ที่แกนพีค มีค่าที่มากกว่า เนื่องจากส่วนผสมให้มีการดึงพลังงานจากไมดที่อ่อนแอกว่าที่รุนแรงกว่าสารที่มีความเป็นอนินโซโนเจนสูงกว่า

ส่วนน้ำiodineเมียมสิลิกเกตก้าสมิลักษณะเกณฑ์ที่กว้างกว่าเพราะเป็นสารที่มีความเป็นอนินโซโนเจนสูงกว่า รวมทั้งมีจำนวนอะตอมแพ็คเก็ตและพลังงานที่เก็บภายในได้อะตอมแพ็คเก็ตที่มากกว่าสารเดเซอร์น้ำiodineเมียมสิลิกเกตก้าสซึ่งเป็นแหล่งพลังงานที่สำคัญของไอบริทเดเซอร์ ในการทำให้เกิดลักษณะเกณฑ์ที่กว้างและเรียบ ในการสร้างลักษณะเกณฑ์ของไอบริทเดเซอร์ที่เหมาะสมกับการสร้างความกว้างพัลล์ที่แคบและมีลักษณะเกณฑ์ที่กว้างและเรียบนั้น โดยปกติสารเดเซอร์แบบอนินโซโนเจนสูมิไมดที่อยู่ภายใต้อะตอมแพ็คเก็ตแต่ละอะตอมเกือบที่จะไม่ความสัมพันธ์ต่อกัน ดังนั้นการดึงพลังงานที่สะสมไว้ในแต่ละอะตอมแพ็คเก็ตที่ใกล้เคียงซึ่งมีความรุนแรงน้อย แต่ละไมดที่ภายในได้ลักษณะเกณฑ์การพัฒนาที่เป็นอิสระต่อกัน ลักษณะเกณฑ์มีความเรียบกว่า และกว้างกว่าสารเดเซอร์แบบที่มีความเป็นอนินโซโนเจนสูอย่างมาก การดึงพลังงานที่สะสมไว้ในแต่ละอะตอมแพ็คเก็ต

แต่เนื่องจากระบบเลเซอร์แบบไอบริดด์ประกอบไปด้วยสารเลเซอร์สองชนิดคือนีโอดีเมียมฟอตเฟลก้าสและนีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส รูปแบบลักษณะเกนจึงเป็นผลรวมของจากลักษณะเกนของสารเลเซอร์ทั้งสอง ภายใต้อิทธิพลของพลังงานที่ได้รับของสารเลเซอร์แต่ละชนิดและการกระทำระหว่างเกนภายในได้อะตอนแพ็กเก็ต เลเซอร์อาจเกิดที่เกนพีคของนีโอดีเมียมฟอตเฟลก้าส ที่เกนพีคเดิมนีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส หรือระหว่างเกนพีคทั้งสอง และลักษณะเกนของสารเลเซอร์แบบไอบริดด์อาจกว้างกว่าและเรียบกว่า หรืออีกทางหนึ่งก็อาจที่จะแคบและเป็นหลุมกว่าที่ได้ ผลดังกล่าวมีด้านมาจากการดึงพลังงานที่ที่สะสนิทไว้ในแต่ละอะตอนแพ็กเก็ตของไมค์ที่ใกล้เคียง การมีพลังงานที่เพิ่มขึ้น เสมือนว่าไมค์นั้นได้รับเกนที่มากขึ้น เมื่อเกนมากขึ้นสัญญาณเลเซอร์ภายในคันก็จะมีค่ามากขึ้น

เกิดจากการดึงพลังงานที่ที่สะสนิทไว้ในแต่ละอะตอนแพ็กเก็ตของสารเลเซอร์นีโอดีเมียมสิลิเกตไปเพิ่มให้กับเกนภายในได้ไมค์ของการดึงพลังงานที่ที่สะสนิทไว้ในแต่ละอะตอนแพ็กเก็ต ซึ่งไมค์ดังกล่าวอยู่ห่างจากเกนพีค ไมค์นี้ได้รับเกนจากสารเลเซอร์ทั้งสอง ทำให้เกิดเกนที่มากกว่าเกนที่ได้จากเลเซอร์ชนิดใดชนิดหนึ่ง ประกอบกับการไมค์นี้เกิดขึ้นที่ตำแหน่งที่ห่างจากเกนพีค(เดิม) การเพิ่มขึ้นของเกนเป็นการเพิ่มความเรียบที่บริเวณพีคและขยายรูปลักษณะเกนให้กว้างขึ้น เป็นผลให้ไอบริดท์เดเซอร์มีลักษณะเกนที่กว้างและเรียบกว่าเลเซอร์แบบปกติ รวมทั้งให้เกนพีคใหม่ที่อยู่ระหว่างเกนพีคเดิม (ระหว่าง 1054 นาโนมิเตอร์ และ 1060 นาโนมิเตอร์) จากผลการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ ให้พลังงานที่นีโอดีเมียมสิลิเกตก้าสามารถ ที่อินเวอชั่นเร โฉมเป็น 6 เท่า และให้พลังงานนีโอดีเมียมฟอตเฟลก้าสนับยอกว่าที่อินเวอชั่นเร โฉมเป็น 0.50 เท่า ลักษณะเกนของไอบริดท์เลเซอร์ที่ได้มีขนาดกว้างขึ้น และเรียบขึ้น ดังรูปที่ 4.3 หรือให้พลังงานที่นีโอดีเมียมฟอตเฟลก้าสามารถ ที่อินเวอชั่นเร โฉมเป็น 6 เท่า และให้พลังงานน้อยกว่าที่นีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส ที่อินเวอชั่นเร โฉมเป็น 0.50 เท่า ดังรูปที่ 4.4 คุณสมบัติของลักษณะเกนนี้เป็นคุณสมบัติที่เหมาะสมในการทำให้เกิดเลเซอร์ที่มีความกว้างพลาสติกที่ล้านและมีความเสถียร ซึ่งสารเลเซอร์โดยปกติไม่สามารถที่จะทำให้เกิดเกนสภาพนี้ได้ จึงถือว่าการใช้สารเลเซอร์สองชนิดแบบนิโนโนจีเนียสที่ต่ำและสูงนั้นของไอบริดท์เลเซอร์นั้น สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพของเลเซอร์ได้

อย่างไรก็ตามอัตราการให้พลังงานแก่สารเลเซอร์ของไอบริดท์ที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของไมค์โดยไมค์หนึ่งที่ไม่เหมาะสม ซึ่งนำไปสู่การดึงพลังงาน และลดของเกนจากไมค์ดังเดิบมากเกินไป อาจทำให้ลักษณะเกนโดยรวมไม่เรียบ มีหลาบพีค ซึ่งลักษณะเกนลักษณะนี้ไม่มีผลดีต่อการสร้างเลเซอร์ที่ต้องการความเสถียร เพราะไมค์หนึ่งๆก็พยายามที่จะรักษาระดับการเกิดเลเซอร์ให้ได้ความแรงที่สุด เมื่อมีลักษณะเกนมีหลาบพีค ก็มีการแบ่งขันของไมค์มาก ดังรูปที่ 4.3 ที่สารเลเซอร์นีโอดีเมียมฟอตเฟลก้าส มีค่าอินเวอชั่นเร โฉมที่เพิ่มขึ้นเป็น 2.00 หรือดังรูปที่ 4.4 ที่สารเลเซอร์นีโอดีเมียมสิลิเกตก้าส มีค่าอินเวอชั่นเร โฉมที่เพิ่มขึ้นเป็น 2.00

5.2 ข้อเสนอแนะ

การประเมินผลด้วยคอมพิวเตอร์แสดงว่าลักษณะเกนแบบไม่อิ่มตัวของระบบเลเซอร์ไบบริดที่นี้ โอดีเมียมฟอตเฟตก้าสและนีโอดีเมียมสิลิกेटก้าสที่ได้ แสดงให้เห็นว่าการให้พลังงานแก่สารไบบริดเลเซอร์ทั้งสองชนิดที่เหมาะสมแก่นี้ โอดีเมียมฟอตเฟตก้าสและนีโอดีเมียมสิลิกेटก้าส มีความกว้างและเรียบกว่าลักษณะเกนที่ได้จากเลเซอร์ชนิดเดียว ซึ่งลักษณะของลักษณะเกนนี้เป็นการที่แนะนำระบบไบบริดที่นี้ โอดีเมียมฟอตเฟตก้าสและนีโอดีเมียมสิลิกेटก้าสเดเซอร์มีศักยภาพในการให้ความกว้างพัลลที่แคบและมีความเสถียรกว่าเลเซอร์นีโอดีเมียมฟอตเฟตก้าส หรือเลเซอร์นีโอดีเมียมสิลิกेटก้าสอย่างโดยย่างหนึ่ง

อนึ่งประสิทธิภาพของระบบเลเซอร์ยังขึ้นกับความยาวคลื่นของแหล่งกำเนิดเลเซอร์ (Pumping source laser) ความยาวคลื่นแสงที่ไม่เหมาะสมกับสารเลเซอร์อาจนำมาซึ่งประสิทธิภาพของเลเซอร์ที่ต่ำลง จากตาราง 2.2 เห็นได้ว่าการคูณชันพลังงานของสารเลเซอร์ทั้งสอง เกิดขึ้นที่ความยาวคลื่น (Absorption peak wavelength) ห่างกันโดยประมาณ 6 นาโนเมตร โดยปกติเมื่อได้โอดเลเซอร์ถูกนำมาใช้เป็นแหล่งพลังงานให้กับเลเซอร์ เลเซอร์ลายวิทมีค่าไม่เกิน 4 นาโนเมตร หรืออีกความหมายหนึ่งได้โอดเลเซอร์เป็นแหล่งพลังงานที่เหมาะสมแก่สารเลเซอร์เพียงชนิดเดียว ภาพได้ระบบไบบริดที่นี้ โอดีเมียมฟอตเฟตก้าสและนีโอดีเมียมสิลิกेटก้าสเดเซอร์ เมื่อความยาวคลื่นของแหล่งกำเนิดแสงเป็นข้อกำหนดประสิทธิภาพของระบบ ระบบระบบไบบริดที่ควรเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการพัฒนาคุณภาพของเลเซอร์ และเพื่อเป็นการทำให้เกิดระบบอัลตราไฟลเลเซอร์ (Ultrafast laser system) ที่มีเสถียรภาพโดยใช้ประโยชน์จากการทดสอบของสารเลเซอร์ที่ต่างชนิดกัน

បរវត្ថុក្រម

- [1] U. Keller (1994) Ultrafast all-solid-state laser technology. *Appl. Phys. B.* vol. B58. pp. 347-363.
- [2] U. Keller, T. H. Chiu, and J. F. Ferguson (1993) Self-starting femtosecond mode-locked Nd:glass laser that uses intracavity saturable absorbers. *Opt. Lett.* vol. 18. pp. 1077-1079.
- [3] F. Krausz and et al. (1992) Femtosecond solid-state lasers. *IEEE J. Quantum Electron.* vol. 28. pp. 2097-2122.
- [4] J. A. der Au and et al. (1997) 60-fs pulses from a diode-pumped Nd:glass laser. *Opt. Lett.* vol. 22. pp. 307-309.
- [5] Li Yan. (1997). Continuous-wave lasing of hybrid lasers. *IEEE J. of Quantum Electrom.* vol. 33. pp. 1075-1083.
- [6] W. L. Cao and et al. (1997). A diode pumped continuous wave hybrid Nd:phosphate glass and Nd:YVO₄ laser. *OSA TOPS*, vol. 10. *Advance solid state laser 97.* pp. 158-161.
- [7] L. Yan and L. Ding. (1995) Intracavity injection lasing in a hybrid neodymium laser. *Appl. Phys. Lett.* vol. 67. pp. 3679-3681.
- [8] L. Yan and B. Guo. (1997) Actively mode-locking with a hybrid neodymium laser. *Appl. Phys. Lett.* vol. 70. pp. 3501-3503.
- [9] W. L. Cao and et al. (1997) A diode pumped, active mode-locked hybrid Nd:phosphate glass and Nd:YVO₄ laser. *LEOS'97 10th Annual meeting IEEE/Lasers and Electro-optics Society 1997 Annual Meeting* on 10-13 Nov. 1997. San Francisco, CA.
- [10] S. Tachatraiphop. 2002. Passive Mode Locking of a Diode-Pumped Hybrid Nd:glass and Nd:YVO₄ lasers. Ph. D dissertation. Electrical Engineering. University of Maryland.
- [11] B. Guo, L. Yan, and C. R. Menyuk. (2001) Actively mode locking with hybrid lasers. *IEEE J. of Quantum Electrom.* vol. 37. pp. 1265-1272.
- [12] J. Zehetner, Ch. Spielmann, and F. Krausz, "Passive mode locking of homogeneously and inhomogeneously broadened lasers," *Opt. Lett.*, vol. 17, pp. 871-873, 1992.
- [13] F. Krausz, T. Brabec, and Ch. Spielmann, "Self-starting passive mode locking," *Opt. Lett.*, vol. 16, pp. 235-237, 1991.
- [14] H. A. Haus and E. P. Ippen, "Self-starting of passively mode-locked lasers," *Opt. Lett.*, vol. 16, pp. 1331-1333, 1991.

- [15] J. M. Pellegrino and et al. (1980) Composition dependence of Nd:3+ homogeneous linewidths in glasses. *J. Appl. Phys.* vol 51. pp. 6332-6336.
- [16] D. W. Hall and et al. (1983) Spectral and polarization hole burning in neodymium glass lasers. *IEEE J. Quantum Electron.* vol. QE-19, pp. 1704-1717.
- [17] M. M. Mann and L. G. Deshazer (1970) Energy levels and spectral broadening of neodymium ions in laser glass. *J. Appl. Phys.* vol. 41. pp. 2951-2957.
- [18] D. W. Hall and W. J. Weber (1984) Fluorescence line narrowing in neodymium laser glasses. *J. Appl. Phys.* vol. 55. pp. 2642-2647.
- [19] D. Kopf and et al. (1995) Diode-pumped mode-locked Nd:glass lasers with an antiresonant Fabry-Perot saturation absorber. *Opt. Lett.* vol. 20. pp. 1169-1171.
- [20] D. Kopf and et al. (1994) Pulse shortening in a Nd:glass laser by gain reshaping and soliton formation. *Opt. Lett.* vol. 19. pp. 2146-2148.
- [21] D. W. Hall and M. J. Weber (1984) Modeling gain saturation in neodymium laser glasses. *IEEE J. Quantum Electron.* vol. QE-20. pp. 831-834.
neodymium laser glasses,” *J. Appl. Phys.*, vol. 55, pp. 2642-2647, 1984.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ(ภาษาไทย) นางสาวสุกัญญา นามสกุลเดชะ ไตรภพ

(ภาษาอังกฤษ) Miss Sukanya Tachatriphop

ปัจจุบันทำงานที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

สาขาวิชานเทคโนโลยีเลเซอร์และโฟตอนนิกส์

สำนักวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

โทร 044-22-4643

โทรสาร 044-22-4185

E-mail: tsukanya@ccs.sut.ac.th

ประวัติการศึกษาโดยคร่าวดังนี้

1992 B.S. (Physics) King Mongkut Institute of Technology Thonburi, Thailand

1995 M.S. (Physics) King Mongkut Institute of Technology Thonburi, Thailand

1997 M.S. (Electrical Engineering) University of Maryland, College Park, USA

2002 Ph.D. (Electrical Engineering) University of Maryland, College Park, USA

Major: ElectroPhysics: Laser Technology and Photonics

Minor: MicroElectronics: Semiconductor Device

สาขาที่มีความชำนาญเป็นพิเศษ ในเรื่องระบบเลเซอร์หรือการประยุกต์ใช้งานเลเซอร์ในระบบ
อุตสาหกรรม อาทิการเชื่อมด้วยเลเซอร์กับงานอัญมณีและเครื่องประดับ

